

De Kerk in Huis - Een terugkeer naar eenvoud

door **Robert Fitts**

Nederlandse editie van

"The Church in the House – a return to simplicity"

De Nederlandse vertaling is destijds door Paradigm Shift overgenomen van **Vrije Christenen** (website: <http://users.pandora.be/vrijechristenen/>)

Robert Fitts © 2002-2003 – Alle rechten voorbehouden.

U bent vrij om (de inhoud van) dit boek te vermenigvuldigen, te vertalen of te verspreiden waardoor er meer (huis)gemeenten ontstaan en/of groeien.

WOORDEN VAN WAARDERING

"Dit is een praktisch werktuig in de handen van degenen die zich inzetten om kerken te planten als basisbouwsteen om de nog Onbereikte Volken in de wereld te bereiken." - Dr. Ralph Winter, Stichter en President van de U.S. Center for World Mission

"Bob Fitts Sr. is een man met een passie om de wereld te vullen met lokale kerken. Deze gedrevenheid komt duidelijk naar voren in zijn boek Saturation Church Planting. Het is een echte strategie om snel discipelschap op te sporen, waaraan, op dit moment, wanhopig nood is aangezien in Azië, Afrika, Latijns-Amerika en Oost-Europa miljoenen zich tot Christus bekeerd hebben." – Loren Cunningham, Stichtster en President van Youth With A Mission

"Niet iedereen zal klaar zijn voor de radicale veranderingen die Fitts suggereert, maar iedereen die geïnteresseerd is om de Grote Opdracht in onze tijd te vervullen, zou moeten bekend zijn met deze materie Fitts zegt dat het zijn vaste overtuiging is dat er, binnen de komende tien jaar, in ieder land op aarde, een huiskerkbeweging in volle bloei zal zijn. Als hij gelijk heeft, zou het kunnen dat de huiskerkbeweging, die zorgde dat de vroege Kerk door de Romeinse wereld van de eerste eeuw raasde, heel erg zal lijken op de beweging die eindelijk de Grote Opdracht zal beëindigen." - Dr. James H. Montgomery, Stichter en President van DAWN Ministries

"Robert Fitts is, in onze tijd, één van het groeiende aantal stemmen van God in verband met huiskerken. Hij is gedurende vele jaren 'een man in voorbereiding' geweest. Dit boek geeft een onomzeilbare voorstelling van de eenvoudige, bijbelse benadering van het kerkleven. Moge God dit boek overal ter wereld gebruiken om Zijn mensen wakker te schudden voor Zijn plan voor Zijn Kerk." – Nate Krupp, Auteur en kerkplanter

INLEIDING

In de zomer van 1969 sprak de Heer tot mij opdat ik hem discipelen in alle natiën zou vragen. Vier jaar voordien had hij benadrukt dat ik moest bidden voor de natiën terwijl hij mij de belofte uit Psalm 2:8 gaf: "Vraag Mij: dan geef Ik U de volkeren tot erfdeel, En de grenzen der aarde tot uw bezit" (Canis) Vanaf die tijd was het een vreugde te bidden en te geloven dat de Heer mij in staat zou stellen de natiën voor hem te beroeren.

In die tijd was het mijn bedoeling het aantal discipelen te vermenigvuldigen door mij te concentreren op één persoon en hem te leren hetzelfde te doen, zodat we, door het proces van vermenigvuldiging, na verloop van tijd door gebed, geloof en geduld, in elke natie discipelen zouden zien. Met dit in gedachten begon ik nog vuriger te bidden. Door mijn gebeden, groeide ik, in de jaren die volgden, meer naar dit visioen toe en de Heer liet zien dat de beste manier om individuen te bekeren erin bestaat kerken en kleine groepen van discipelen te vermenigvuldigen.

Ik ben ervan overtuigd dat de Heer als antwoord op dit gebed onze levens en onze omstandigheden begon te veranderen zodat we een lange periode van voorbereiding hadden. Naarmate de jaren verstreken, was ik geneigd het visioen aan de kant te schuiven als een wilde droom vol persoonlijke ambitie, die niet van de Heer afkomstig was. Maar op één of andere manier kon ik het niet loslaten.

Op een rustige namiddag in de herfst van 1990 was ik op mijn knieën aan het bidden in mijn slaapkamer in de stad Riverside, California. Tijdens deze gebedsstonde was ik aan het lezen in het tijdschrift "Mission Frontiers", uitgegeven door "The United States Center for World Mission", gesticht door Dr. Ralph Winter. Het artikel dat ik aan het lezen was, ging over een machtige daad van God in China en steeds viel mij de term "kerkbeweging" op. Opeens kreeg ik een flits van openbaring. Het voelde bijna fysiek aan! "HUISKERKEN!" Ik riep het niet het uit, maar mijn geest wel! "Huiskerken! Ja, dat is het! Ik kan huiskerken stichten! Prijs de Heer! Ik weet dat ik huiskerken kan stichten!" Mijn opwindning kende geen grenzen. Mijn vertrouwen groeide!

Ik had door een lange, geestelijke woestijn gewandeld. Ik had alles opgegeven: mijn bediening, mijn huis, mijn gezondheid, zelfs de hoop was aan het sterven in mij. Ik ervoer het alsof ik het verzoek van de Heer niet op de juiste manier had beantwoord en dat ik nooit de vervulling van het visioen van de discipelen in alle natiën zou zien. Toen echter dat eenvoudige idee van de huiskerken bij mij doordrong door wat gebeurde in China, werd een nieuw visioen geboren.

Ik stond op uit mijn geknielde houding en begon te ijsberen en te denken en te bidden en te plannen. "Nu weet ik dat ik kerken kan planten! Ik kan veel kerken planten!" Mijn geest zweefde. Mij geloof was opnieuw aan het groeien. Meer dan twintig jaar had ik huisgroepen geleid. Vijf van deze jaren had ik geholpen om honderden huisgroepen te vormen om kinderen te evangeliseren. Vier jaar lang was ik zelf voorganger geweest in een huiskerk en ik kende, uit eerste hand, de vele voordelen van een KERK IN HUIS. Ik had het vertrouwen dat ik kon helpen honderden, misschien wel duizenden huiskerken te planten en mensen te vormen om deze kleine samenkomsten te leiden.

Ik wist al jarenlang dat de snelste, grootste groei plaats vond in de eerste twee eeuwen van de christelijke beweging. Nu las ik over de fenomenale groei die, door een huiskerkbeweging, plaatsvond in China. Op het moment dat deze twee ideeën in mijn geest versmolten, gebeurde dé explosie. Ik kon de duidelijke conclusie niet meer ontkennen: de meest dramatische kerkgroei in de geschiedenis, zowel in oude als in moderne tijden, gebeurde zonder kerkgebouwen.

Niet lang daarna bestudeerde ik in de bijbel de kerk in de huizen en schreef een acht pagina's tellend document getiteld: A CASE FOR HOUSE CHURCHES. Ik begon er met anderen over te praten en ondervond dat de mensen geïnteresseerd waren. In sommige plaatsen waren ze LAAIEND ENTHOUSIAST. Niet lang daarna ging ik naar Mexico en het document werd vertaald in het Spaans.

Al naargelang de Heer mij meer begrip gaf over wat in het Nieuwe Testament de geschiedenis was van "de kerk die samenkomt in huizen" en ik meer en meer contact kreeg met anderen die visie hadden gekregen voor de eenvoudige kerk, vervolledigde ik het acht pagina's tellende document en noemde het Saturation Church Planting (Intensieve Kerkplanting). Het kwam in handen van verschillende kerkleiders en gedurende een periode van vier jaar werd het verspreid over ongeveer 40 landen. Ik begon brieven te krijgen van kerkleiders in vele

landen die me meer informatie vroegen over De Kerk Die Samenkomt In Huizen. Het volgende document is mijn poging om mee te delen hoe de Heer mij de laatste jaren geleerd heeft terug te keren naar de EENVOUDIGE KERK.

Bij het schrijven van de volgende pagina's probeerde ik de wijze raad van Dr. John Amstutz, sinds lang een vriend en leidinggevende strateeg inzake missie en leraar over het Lichaam van Christus. Enkele maanden geleden zond ik hem een kopie van het document: "EEN ZAAK VOOR HUISKERKEN" en hij schreef mij een waardevol commentaar. Ik voeg het als voorwoord bij dit document.

VOORWOORD

(Brief van erkenning)

Beste Broeder Bob,

Je artikel over huiskerken was uitstekend. Het geeft weer wat velen van ons jaren geloofd hebben, nl. dat de verspreiding van het evangelie over alle natiën een eenvoudige, oneindig kopieerbare vorm van kerkplanten nodig heeft, het soort dat in de Schriften zelf wordt gevonden en gebruikt wordt in landen zoals China, Birma en Nepal, waar geen openbare aanbidding is toegestaan.

In onze denominatie is het snelst groeiende werk in landen met beperkte toegang, de huiskerkbeweging. Dit is het geval in Sri Lanka, Nepal, Pakistan en Birma. In andere landen waar een zekere mate van vrijheid bestaat, worden huiskerken aanbevolen als de snelste methode om een echte beweging te verkrijgen. De grootste uitdaging voor huiskerkbeweging ligt in werelddelen als Europa en Latijns Amerika, waar het evangelie sinds vele jaren verspreid is. Azië heeft bewezen het gemakkelijkste werelddeel te zijn in het aanmoedigen van het stichten van huiskerken.

Bob, ik zou je willen aanmoedigen om de huiskerken, waar je ook gaat, vooral in derdewereldlanden, op een verstandige en gevoelige manier aan te moedigen. Help ook de mensen om bij dit alles nederig te blijven opdat ze niet zouden neerkijken op mensen die hun geloof belijden in gebouwen. Vandaag de dag is er grote nood aan eenheid in het Lichaam van Christus. We hebben echt geen verdeeldheid nodig over gebouwen. Help mensen om liefdevol plaats te maken voor verschillende manieren van aanbidding, dat is toch waarover het gaat. Wat echt belangrijk is, is dat we het evangelie over de hele wereld verspreiden, zo snel en zo effectief mogelijk. In sommige gevallen zijn misschien gebouwen nodig, in vele andere gevallen zullen alleen huiskerken voldoen, op sommige plaatsen zijn misschien beide nodig. Als de vervulling van de Grote Opdracht ons doel is, laten we dan ieder toegelaten middel gebruiken om ons werk te doen. Ik geloof dat er, om ons doel te bereiken, geen effectievere manier is dan nieuwe kerken te planten, en huiskerken zijn het meest doeltreffend.

Verbonden door Jezus,

John Amstutz

HOOFDSTUK ÉÉN MISSIE

De gemeente die in het huis van Charles en Linda samenkomt, komt elke dinsdagavond om 19.00 uur bij elkaar op 1492 Palmyrita in Riverside, California. We hebben open samenkomsten en iedereen is welkom om mee te doen. We lofprijzen Jezus en zijn er op gericht elkaar in liefde op te bouwen. Iedereen is belangrijk. We lezen de bijbel samen en praten er met elkaar over op een informele manier. Iedereen die mee wil doen met het lezen en de discussie is welkom. Alle dingen zijn bedoeld om elkaar te bemoedigen.

De groep bidt voor elkaar, voor andere gemeenten, voor familie, bekenden, vrienden en burens; we bidden voor de regering van ons land. We bedienen elkaar door gebed, profetische woorden, de gaven van de heilige Geest en door elkaar te voorzien in materiële noden, alles zoals de Heer ons leidt. Vaak eten en vieren we samen het avondmaal.

Er is geen ledenlijst. Allen die bij Jezus horen zijn leden van elkaar. We hebben allemaal de intentie om elkaar te ontmoeten op de manier die Paulus geeft in 1 Korinthiërs 14:26: '..... Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden.' We geloven dat God leiders in de gemeente geeft doordat mensen in de (plaatselijke) gemeente elkaar gaan dienen. Daardoor ontstaat leiderschap. We houden van elkaar, zijn verantwoordelijk voor elkaar, helpen elkaar en zijn bereid ons voor elkaar op te offeren.

De gemeente bestaat uit mensen en niet uit een gebouw, een organisatie, een bedrijf of een instituut. Wij zijn Gods kinderen door het geloof in Jezus Christus die voor onze zonden stierf aan het kruis.

Als we te groot worden voor de ruimte waar we samenkomen, beginnen we in een ander huis ook met samenkomsten. De gemeente die samenkomt bij Charles en Linda had vanaf het begin al een visie voor een nieuwe, een volgende gemeente. "Van elke gemeente die uit onze gemeente wordt geboren, verwachten we dat die 'zwanger' is van een volgende gemeente."

We hebben een diep verlangen om de bruid van Christus te zien groeien in zuiverheid en doeltreffendheid. We zijn niet perfectiegericht, maar we leren en delen wat we leren en we stellen soms heel moeilijke vragen. We hebben ook uw gebed en inbreng nodig bij het volgen van onze Heer Jezus Christus.

We zijn op zoek naar relatie met het hele Lichaam van Jezus Christus binnen onze plaats en niet alleen met diegenen die met ons samenkomen. Vanaf dat we leden van elkaar zijn, sporen we iedereen die met ons samenkomt aan om attent te zijn op wat de heilige Geest ons te binnen brengt over het bezoeken van andere samenkomsten. Indien het op onze weg komt, onderwerpen we ons aan de geestelijke autoriteit van een ander. We geloven niet in 'selectieve onderwerping' wat in essentie betekent: 'Ik onderwerp me alleen aan deze groep of aan deze of die leider'.

Alle verzen in de brieven van Paulus die gaan over 'elkaar, of de één aan de ander' zijn bestemd voor de gehele gemeente van een woonplaats en niet voor één enkele groep binnen die woonplaats. Daardoor zijn we onderworpen aan alle heiligen en alle geestelijke leiders van die totale plaatselijke gemeente. We zijn verantwoordelijk voor God en voor elkaar om onze verplichtingen met vriendelijkheid te vervullen en zo dienstbaar te zijn in het Lichaam van Jezus Christus.

Verzadigde gemeentegroei is een visie om overal gemeenten te stichten met het doel de Grote Opdracht (zie Mattheüs 28:19) te vervullen door evangelisatie, discipelschap, en wereldzending. De huisgemeente is een effectief middel om de woonplaats te bereiken met het evangelie en daardoor alle volken te bereiken. We nodigen je hierbij uit: 'kom over en help ons!'

HOOFDSTUK TWEE EEN ZAAK VAN HUISGEMEENTEN

'Groet Prisca en Aquila, mijn medewerkers in Christus Jezus, mensen, die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben. Niet ik alleen ben hun dankbaar, maar ook al de heidengemeenten. Groet insgelijks de gemeente bij hen aan huis.' (Romeinen 16: 3-5a)

'U groeten de gemeenten van Asia. Vele groeten in de Heer van Aquila en Prisca en van de gemeente bij hen aan huis.' (1 Korinthiërs 16:19)

'Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis.' (Kolossenzen 4:15) '..... aan de geliefde Filemon, onze medewerker, aan Apfia, de zuster, aan Archippus, onze medestrijder, en aan de gemeente te uwen huize' (Filemon 1-2)

Uit de bovenstaande teksten blijkt dat de gemeente in die dagen samenkwam in huizen. Zij hadden geen kerkgebouwen. Zulke gebouwen bestonden niet vóór het jaar 232. Het werden ook geen huisgemeenten genoemd. Zij waren 'de gemeente die samenkwam in het huis van iemand'. Het is opmerkelijk dat de krachtigste gemeentegroei uit de geschiedenis plaats vond in de eerste jaren.

Tot voor kort, want in China is sinds een aantal jaren een geweldige gemeentegroei aan de gang die de hiervoor genoemde gemeentegroei overtreft. Deze onvergelykbare opwekking is er één van huisgemeenten. In een artikel begin jaren '90 schrijft Loren Cunningham, oprichter en president van Youth With A Mission dat er elke dag meer dan 22.000 chinezen tot geloof in Jezus Christus komen. Het overgrote deel van deze explosieve groei van nieuwe gelovigen komt uit China's landelijke gemeenten, waar 80% van de bevolking leeft.

Toen hij kort daarvoor in Hong Kong was, vertelde Jonathan Chao, de oprichter van het Onderzoekscentrum voor de Chinese Kerk, hoe de Chinese opwekking zich verspreidde door jonge mensen tussen de 15 en 19 jaar. De jongelui gingen naar de dorpen en brachten het evangelie daar waar men er nog nooit van gehoord had. Zodra de nieuwe gelovigen zich in groepen samengevoegd hadden, verzochten de jongelui om leiders (jonge mensen die al een aantal jaar christen waren), die de nieuwe gemeenten onderwezen, terwijl de jongelui verder trokken om het volgende dorp te bereiken. Chinese herders en leraren hebben geen financiële middelen om de christelijke boodschap te verspreiden: zij leven samen met de boeren in elk nieuw gebied, zonder eigen gebouwen. Ze hebben niets en hebben weinig nodig. Daardoor verspreidt het goede nieuws zich simpelweg over de velden en de bergen van China.

De explosieve gemeentegroei die in China gaande is en dat wat er in de vroege gemeente uit het boek Handelingen gebeurde hebben een overeenkomst: het zijn allebei ontwikkelingen van huisgemeenten. Dezelfde soort van groei wordt gezien in andere landen waar geen kerkgebouwen worden toegestaan, zoals al aangehaald in de brief van John Amstutz.

Het principe, eenvoudig uitgedrukt, is dat groei van gemeenten, in een bepaald gebied, in verhouding staat tot het aantal obstakels die we toestaan om het stichten van nieuwe gemeenten tegen te gaan. Uit mijn eigen ervaring weet ik dat er bepaalde voordelen aan deze aanpak van gemeentestichten en gemeentevermenigvuldiging zitten:

Huisgemeenten zijn gemakkelijk te starten

Om een huisgemeente te starten hoef je geen gebouw te kopen. Je hebt geen preekstoel, kerkbanken, psalmboeken, orgel of piano nodig. Je kunt het doen zonder doopbassin, zondagsschool of jeugdouderling. Je hoeft niet bij een kerkgenootschap aangesloten te zijn, niet geregistreerd of ingeschreven te zijn, niet op zondag samen te komen, geen kerkblad uit te geven, noch elke week op een vaste plaats bijeen te komen.

Je hebt geen logo met de naam van je gemeente nodig. Het heeft geen naam nodig. In feite hoef je het geen 'kerk' te noemen zo lang je maar weet dat het 'de gemeente is, het Lichaam van Christus'. Niets wat hiervoor genoemd is, is slecht of fout, maar je hebt ze niet echt nodig. De apostel Paulus gebruikte geen van deze dingen bij de gemeenten die hij stichtte. We hebben de eenvoud van het nieuwe testament verlaten en allerlei extra's die absoluut niet nodig zijn, toegevoegd, waardoor het alleen maar moeilijker wordt om een nieuwe gemeente te stichten.

Ray Williams, een heel goede vriend van me, is meer dan 30 jaar zendeling geweest in Mexico en is zeer behulpzaam geweest bij het starten van veel gemeenten waaruit weer honderden gemeenten zijn voortgekomen. Hij vertelde me laatst dat hij eens een gemeente heeft gesticht in een graanveld. Die gemeente is gegroeid en daaruit is weer een menigte gemeenten

voortgekomen, elk met weer een nieuwe visie voor gemeentestichting. Wij maken het veel te moeilijk. God roept ons terug naar eenvoudigheid en makkelijke vermenigvuldiging.

Een huisgemeente is ontspannen en informeel

Een aantal jaren geleden gingen wij naar een gemeente waar de leider een uitstekende bijbelleraar was. Ik hield van deze gemeente en wilde daar vaker heen, maar de kleding die men droeg ging ons budget te boven. Sommige mensen komen niet naar onze kerken omdat we de standaard van te dragen kleding veel te hoog hebben liggen en daardoor de dienst tot een 'formele aangelegenheid' hebben gemaakt. De meeste mensen die geen formele kerk willen bezoeken, willen wel een huisgemeente bezoeken, in een ontspannen, vriendschappelijke en gewone sfeer.

In zijn boek, *Understanding Church Growth*, somt dr. Donald McGravan acht sleutels voor gemeentegroei in steden op. De allereerste geeft ons een beoordeling van de waarde en belangrijkheid van het stichten en vermenigvuldigen van huisgemeenten. Hij stelt:

"De acht sleutels die ik vermeld, zijn niet meer dan een schatting. Zij beschrijven principes van gemeentegroei waarover men het eens is. Benadruk allereerst huisgemeenten. Als de gemeente begint te groeien in een plaats onder niet-christenen, moet elke nieuwe gemeente zo snel mogelijk een plaats hebben om samen te komen. De gemeente moet elkaar ontmoeten in een zo 'natuurlijk' mogelijke omgeving, waar andere niet-christenen gemakkelijk durven komen en waar de pas bekeerden meedraaien in de dienst. De plaats waar men samenkomt, mag geen financiële last leggen op de kleine gemeente. Een huissamenkomst voldoet uitstekend aan al deze eisen. Huisgemeenten zijn altijd geschikt, of het nu gaat om een eerste gemeentestichting of om latere groei".

Huisgemeenten zijn middelen voor evangelisatie

Dr. Peter Wagner, door velen tegenwoordig beschouwd als de meest vooraanstaande autoriteit op het gebied van gemeentegroei, zegt: "De beste manier voor evangelisatie is gemeentestichting. Er is nooit een betere manier geweest en er zal nooit een betere manier zijn". Verzadigde gemeentestichting is de visie die wereldwijd door veel zendingsleiders wordt gebruikt. Een gemeente die zich gaat verdelen om vermenigvuldigd te worden, zal ervaren dat het vermeerderd wordt. Een gemeente die zich uitsluitend richt op toevoeging, zal uiteindelijk stagneren.

Het vaak geprobeerde doel is meestal een steeds groter wordende gemeente in plaats van veel kleinere gemeenten die zichzelf vermenigvuldigen. We kunnen niet zeggen dat God niet iemand leidt om een grote gemeente te bouwen, maar het Lichaam van Jezus Christus in een plaats groeit veel sterker door vermenigvuldiging van gemeenten dan wanneer we het zoeken in het bouwen van enkele superkerken. We prijzen God voor die grote gemeenten. We bidden voor ze, we helpen mee, verzorgen ze en zegenen ze. Het is niet 'wij tegen hen'. Het is ONS! Het hele Lichaam van Christus behoort aan iedereen van ons en wij behoren aan elkaar!

Huisgemeenten maken het trainen van herders en leiders makkelijker

Heel lang is door docenten gedacht dat de beste methode voor training de vakman-met-leerling-methode is, zoals vroeger gedaan werd. De leerling leerde door eerst te kijken en daarna zelf te doen onder verantwoording van hun meerdere op het vakgebied. Dit is ook de methode die Jezus hanteerde.

Zijn discipelen leerden door te zien, te luisteren en te doen, terwijl zij samen optrokken met Jezus. Huisgemeenten maken het mogelijk om herders en leiders te trainen terwijl ze onder supervisie staan van een meer ervaren herder of leider. Zij groeien in hun bediening terwijl de gemeente groeit onder hun leiderschap. Sommigen leiden meer huisgemeenten sinds die gemeenten niet allemaal op zondagmorgen samenkomen.

Huisgemeenten helpen bij het krijgen van relaties

Een kleine huisgemeente maakt het veel aantrekkelijker voor verlegen mensen om hun identiteit te vinden in het Lichaam van Christus. In onze huisgemeente eten we zondagsmiddags meestal samen. Elke familie neemt een deel van de voorbereiding en het serveren van de maaltijd voor hun rekening. Het vormen van relaties gebeurt veel gemakkelijker in zo'n huiselijke situatie.

Huisgemeenten zijn economischer

Een huisgemeente is meer in staat om een groter deel van hun financiën in zending en dergelijke te besteden. Sommige huisgemeenten in Texas zijn in staat om 93% van hun financiële middelen in plaatselijke vrijgevigheid en buitenlandse zending te besteden. Er zijn misschien wat kleine uitgaven, maar omdat de samenkomsten in een huis plaatsvinden, zijn er geen uitgaven meer voor een gebouw.

Samenkomsten kunnen ook op andere dagen of avonden worden gehouden dan op de zondag. Niets in het nieuwe testament zegt dat zondag het moment voor de gemeente is. In feite bestaat het patroon van het boek Handelingen uit dagelijkse ontmoetingen. De eerste dag van de week wordt zelden aangehaald en is nooit geaccentueerd als een speciale dag die apart bedoeld is voor aanbidding. De apostel Paulus raadt een 'speciale-dag-mentaliteit' zelfs af in zijn brieven:

'Dagen, maanden, vaste tijden en jaren neemt gij waar. Ik vrees, dat ik mij wellicht tevergeefs voor u ingespannen heb.' (Galaten 4:10-11)

Natuurlijk worden veel van deze huisgemeenten geleid door leiders in training die ook hun gewone werkzaamheden hebben en daarom beperkt zijn in hun tijd. Als de afspraak over een inkomen van voldoende hoogte om van te leven wordt gegeven aan diegenen die zich volledig wijden aan het werk, is het ook eerlijk dat die leiders die een deel van hun tijd beschikbaar zijn, ook een passend deel van de tienden en giften krijgen als compensatie en hun zo aanmoedigen in hun bediening. 'De arbeider is zijn loon waardig' (of het nu om parttime dan wel om fulltime gaat). Ook moet men een fulltime baan niet volledig opgeven als men dienstbaar wil zijn. De apostel Paulus werkte vaak met zijn handen, niet alleen om te voorzien in zijn eigen noden, maar ook voor degenen die met hem optrokken.

'..... zelf weet gij, dat deze handen in mijn behoeften en in die van hen, die bij mij waren, hebben voorzien. Ik heb u in alles getoond, dat men door zo te arbeiden zich de zwakken moet aantrekken en zich de woorden van de Heer Jezus herinneren, die zelf gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.' (Handelingen 20:34-35)

Huisgemeenten kunnen het probleem van groei oplossen

Sommige kerken zijn zo groot geworden dat zij daarom grotere gebouwen moeten neerzetten, meer ruimte moeten huren of meer diensten moeten organiseren. Dit noemen we een 'geluksprobleem'. Er is ook een gelukkige oplossing: begin leiders te trainen door hen een deel van de plaats toe te wijzen en laat daar twee of drie families een huisgemeente starten. Het meest vruchtbare wat een gemeente kan doen is een 'baby' krijgen, een nieuwe gemeente stichten. Ik heb gemeenten zien sterven door een bezitterige leider. God wil mensen zegenen die voortdurend alles weggeven wat God hen geeft. Jezus zei: 'Geef en u zal gegeven worden'. Een gevende gemeente is een groeiende gemeente.

Michael Green, hoofd van de St. John school van Nottingham, Engeland, sprak in 1974 voor het International Congres van Wereld Evangelisatie in Lausanne, Zwitserland, over Methodes en Strategieën van Evangelisatie in de eerste gemeenten. Hij zei:

"In de eerste gemeenten waren gebouwen niet belangrijk en zij hebben ze ook niet gehad tijdens hun grootste opmars. Vandaag lijken ze wel het belangrijkste voor veel christenen; het onderhoud verbruikt veel geld en aandacht van de leden, waardoor ze niet meer toekomen aan degene die niet naar een kerk gaan. Zelfs het woord is van betekenis veranderd. Kerk betekent niet langer gezelschap of mensen, zoals het was ten tijde van het nieuwe testament. Tegenwoordig wordt er een gebouw mee bedoeld."

De snelste groeibewegingen in de geschiedenis zijn altijd die geweest, waar men niet gehinderd werd door vervelende organisatorische structuren en men zich dus kon richten op de hoofdzaken zonder te verdwalen.

HOOFDSTUK DRIE **DE HUISGEMEENTE IN HET NIEUWE TESTAMENT**

De bijbelteksten hieronder laten zien dat gewone, normale huizen werden gebruikt om het evangelie te verspreiden en nieuwe discipelen te maken tijdens Jezus' leven op aarde en tijdens de groei van de nieuwtestamentische gemeente in de tijd van Handelingen.

Een huis waar Jezus werd aanbeden

'En zij gingen het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neder en bewezen hem hulde. En zij ontsloten hun kostbaarheden en boden hem geschenken aan: goud en wierook en mirre.' (Mattheüs 2:11)

De eerste keer dat een groep samenkomt om Jezus te aanbidden en hem geschenken te brengen, was in een huis, het huis van Maria en Jozef.

Petrus' huis is gebruikt voor een genezingsbijeenkomst

'En Jezus kwam in het huis van Petrus en zag diens schoonmoeder met koorts te bed liggen. En Hij vatte haar hand en de koorts verliet haar, en zij stond op en diende Hem. Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen' (Mattheüs 8:14-16)

In de vroege dagen van zijn bediening gebruikte Jezus het huis van Petrus voor samenkomsten om te prediken en mensen te genezen en te bevrijden.

Het eerste avondmaal werd in een huis gevierd

'Op de eerste dag van het feest der ongezuurde broden, kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden: Waar wilt Gij, dat wij toebereidselen maken voor U om het Pascha te eten? Hij zei: Gaat naar de stad tot die-en-die en zegt tot hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; bij u houd Ik met mijn discipelen het Pascha.' (Mattheüs 26:18)

Onze Heer had ook de tempel, de synagoge of een andere belangrijke religieuze plaats kunnen kiezen om samen met zijn discipelen het eerste avondmaal te vieren, maar hij koos ervoor om het in een gewoon, normaal huis te doen. Dus bestempelde hij een gewoon huis als een heilige en gewijde plaats, waardig voor de meest eervolle aanbiddingdienst.

Jezus preekte voor de menigten die samenkwam in huizen

'En toen Hij weder te Kafarnaüm gekomen was, hoorde men na enige dagen, dat Hij thuis was. En velen kwamen bijeen, zodat zelfs de ruimte bij de deur hen niet meer kon bevatten, en Hij sprak het woord tot hen.' (Markus 2:1-2)

De dingen die wij tegenwoordig in onze kerkgebouwen doen, deed Jezus, gedurende de drie jaren van zijn openbare bediening, in huizen, in de open lucht en in de (voorhof van de) tempel

Pinksterzondag vond plaats in een huis

'En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren' (Handelingen 2:1-2)

Velen van ons hebben het aantal fundamentele gebeurtenissen, die plaats vonden in iemands huis, nooit overwogen. De eerste aanbiddingdienst vond plaats in een huis. Het eerste avondmaal vond plaats in een huis. Jezus predikte en genas de zieken in een huis. De eerste evangelieverkondiging aan de niet-Joden vond plaats in het huis van Cornelius. De uitstorting van de heilige Geest op Pinksteren vond plaats in een huis. En de eerste gemeenten die apostel Paulus startte, kwamen bijeen in huizen.

Door de eeuwen heen hebben we het dynamische verloren van de eenvoud en hebben dingen toegevoegd die de vooruitgang van de kerk in alle volkeren vertraagd hebben.

Op straten en in huizen

'..... en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten' (Handelingen 2:46)

'..... en zonder ophouden, iedere dag, leerden zij in de tempel en aan huis, en verkondigden het evangelie, dat de Christus Jezus is.' (Handelingen 5:42)

De eerste gemeente kwam niet alleen in kleine groepen samen in huizen, maar ook in grotere groepen op openbare plaatsen. De meest snelle groei van de gemeente in het verleden, maar ook nu, gebeurt daar waar de gemeente geen formele ontmoetingsplaatsen gebruikt, maar flexibel, mobiel en strijdvaardig blijft.

Zij kwamen ook niet in het heilige deel van de tempel samen, maar liever in het voorhof, of in de omgeving van de tempel, daar waar meer mensen waren. Dat was een openluchtbijeenkomst. In *The History of Christianity* door Lion wordt het volgende vastgesteld: "Christenen hadden geen speciale gebouwen maar kwamen bijeen in huizen. Justin Martyr (100-165) werd door Rusticus the Perfect ondervraagd: 'Waar vergaderen jullie?' Justin antwoordde: 'Waar ieder kiest en kan, of denk je dat we allemaal op één plaats bijeenkomen? Nee dus, want de God van de christenen is niet beperkt door één plaats'".

Saulus, de vervolger, valt de huisgemeenten aan

'En Saulus verwoestte de gemeente, en hij ging het ene huis na het andere binnen en sleurde mannen en vrouwen mede, en hij leverde hen over in de gevangenis.' (Handelingen 8:3)

Waar zocht en vond Saulus van Tarsus 'de mensen van de weg' om ze gevangen te nemen en te doden? Hij vond ze tijdens de samenkomsten in huizen. Hij zou later zelf verschillende huisgemeenten tijdens zijn zendingsreizen stichten.

Petrus werd uit de gevangenis bevrijd, terwijl de gemeente biddend bijeen was in huizen

'Petrus dan werd in de gevangenis in bewaring gehouden, maar door de gemeente werd voortdurend tot God voor hem gebeden.' (Handelingen 12:5)

'En na een ogenblik van overleg, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed.' (Handelingen 12:12)

De gemeente was voortdurend in gebed bijeen. Petrus ging naar één bepaald huis toen hij door een engel bevrijd was.

De huisgemeente die de opening gaf voor het evangelie voor alle volken

'En de volgende dag kwam hij te Caesarea aan. En Cornelius was hen wachtende, terwijl hij zijn bloedverwanten en beste vrienden had bijeengeroepen. En toen het geschiedde, dat Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet, viel hem te voet en bewees hem hulde. Maar Petrus richtte hem op en zeide: Sta op, ik ben zelf ook een mens. En terwijl hij zich met hem onderhield, kwam hij binnen en vond er velen bijeen ' (Handelingen 10:24-27)

Hier is een mooi voorbeeld van de start van een huisgemeente. Iemand die hongerig is naar God en de dingen van God, roept zijn familie en vrienden bijeen en vervolgens vraagt hij de man van God om het Woord van God te delen. Zo eenvoudig is het!

Deze ontmoeting in het huis van Cornelius is van historisch belang. Het was de doorbraak die de Joden ervan overtuigde dat het goede nieuws voor alle volken in de wereld was en niet alleen voor de Joden.

Lydia's huis was Europa's eerste kerk

'En uit de gevangenis gekomen, gingen zij naar Lydia, en zij zagen de broeders en spraken hen bemoedigend toe en vertrokken.' (Handelingen 16:40)

De gemeente van Filippi was begonnen in het huis van Lydia. Er wordt ons niet verteld hoe de gemeente groeide, maar toen de groep niet langer in het huis van Lydia paste, zijn ze waarschijnlijk andere groepen begonnen, elders in de stad, en zijn doorgegaan met zich te delen en daardoor te vermenigvuldigen. Kerkhistorie ondersteunt deze conclusie.

Paulus huurde een huis

'En hij bleef de volle termijn van twee jaar in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen, die tot hem kwamen, predikende het Koninkrijk Gods, en onderricht gevende aangaande de Heer Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering.' (Handelingen 28:30-31)

Deze laatste woorden in het boek van Handelingen laten zien dat Paulus, voor het verkondigen van het evangelie, niet alleen gebruik maakte van de huizen van anderen, maar hij ook zijn eigen huurhuis gebruikte voor het verspreiden van het goede nieuws en Gods liefde.

De snelste groeibewegingen van het christendom in de wereld van vandaag, begon in huizen. En het groeit het snelst wanneer het 'vloeibaar', eenvoudig en 'mobiel' blijft en bestaat uit relatiegerichte mensen.

Van afspiegeling naar vast

Alle afspiegelingen en verwijzingen uit het oude testament zijn compleet vervuld in Christus. We hebben niet langer een tabernakel nodig, of gewaden, of een tempel, of een bijbehorende uitrusting of iets anders. Christus is alles in allen. Wij zijn compleet in Hem. We hebben niet langer een 'heilige plek' nodig, of een altaar, of wierook, of een wasvat, of een toonbrood, of een urim of tummim. We hebben geen afspiegelingen meer nodig, want we hebben het eigenlijke waar de afspiegelingen naar verwijzen, namelijk de Zoon van God.

Een vrouw zei tegen Jezus:

'Onze vaders hebben op deze berg aanbeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. Jezus zei tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.' (Johannes 4:20-24)

Jezus maakte duidelijk dat de tijd aangebroken was dat Jeruzalem niet langer een heiliger plaats was dan Samaria, zoals voor Zijn komst. Met Zijn komst bracht Hij voor eeuwig een einde aan het idee van heilige plaatsen, omdat Hijzelf alle afspiegelingen en verwijzingen uit het oude testament vervuld had.

Laten we ons verheugen en de Heer prijzen voor de bevrijding van allerlei wetticisme en de veronderstelling dat we gebonden zijn aan een plaats waar we God moeten aanbidden! We zijn vrij om te aanbidden, alleen of samen, elk moment van de dag of nacht en overal waar we willen!

HOOFDSTUK VIER WAT IS EEN KERK?

'Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.' (Mattheüs 16:15-18)

Het oorspronkelijke Griekse woord, ekklesia, is samengesteld uit twee woorden: 'ek', wat betekent 'buiten' en kalleo', wat betekent 'ik roep'. De oorspronkelijke betekenis van het woord 'kerk' is dus 'ik roep naar buiten'. Toen Jezus zei "Ik bouw Mijn kerk", zei Hij eigenlijk "Ik roep Mijn mensen uit de wereld en zij zullen zich vergaderen in Mijn naam en de poorten van het dodenrijk zullen hen niet overwinnen." Dit geeft aan dat Zijn geroepen mensen zich verzamelen als een leger, om de wereld voor Hem te overwinnen. En de vijand zal niet in staat zijn om die opmars te verhinderen. Dit onverslaanbare leger zal gedreven worden door de liefde van God in hun hart en een boodschap van liefde en vergeving op de lippen.

Eigenlijk heeft ekklesia twee betekenissen: die van 'naar buiten geroepen' en die van 'samenbijeengekomen'. We kunnen de kerk niet ervaren tot we samenkomen. Mijn vrouw en ik zijn één, ook al zijn we niet bij elkaar. Maar we ervaren pas de zegeningen van eenheid binnen het huwelijk wanneer we samenzijn. Zo is het ook met christenen. Je bent één met anderen doordat we op dezelfde Rots staan, maar we ervaren dit pas als je werkelijk bij elkaar bent. Dit betekent natuurlijk niet dat we allemaal op dezelfde tijd en plaats moeten samenkomen. Dat zal waarschijnlijk nooit voorkomen, zelfs niet in een woonplaats.

(De volgende alinea is door de vertaler, als aanvulling, overgenomen uit een bijbelstudie van Kees Neeteson).

'..... op deze petra zal ik Mijn gemeente bouwen', zei Jezus. Eén van de apostelen, Petrus, heeft zojuist een openbaring van de Vader in de hemel ontvangen dat Jezus: a. de door God gezalfde Messias is, de Verlosser van Gods volk en alle mensen die Hem als zodanig aannemen, en b. de Zoon van de levende God is. Op deze openbaring, de aan mensen geopenbaarde Christus, bouwt Jezus de gemeente, uit alle mensen aan wie de Vader deze openbaring geeft en die daarnaar gaan leven. Gemeenteleden zijn die mensen, die deze openbaring van God de Vader ontvangen hebben en daar gevolg aan geven. Het Griekse woord 'petra' heeft niet direct betrekking op de persoon Petrus, want dat is Petros in het Grieks. Petra is de vrouwelijke vorm van dat woord en kan daarom niet op Petrus zelf als persoon betrekking hebben. Wel betekent het, net als Petrus, 'rots' (of rotsmassa). Jezus maakt hier een woordspeling op de naam Petrus, wat heel gebruikelijk was in die tijd en in de bijbel. Maar Hij doelt daarmee op de zojuist ontvangen openbaring van de Vader, de zekerheid van een geloof dat op de Rots gefundeerd is. De gemeente wordt, zegt Jezus duidelijk, door Hem zelf gebouwd op de Rots van de openbaring dat Hij de Zoon van de levende God is. Jezus wordt ook hoeksteen, sluitsteen, draagsteen of verband genoemd. (Efeziërs 2:21-22; 1 Korinthiërs 3:11; 1 Petrus 2:6) Petrus hoort bij de eerste mensen die deze openbaring ontvangen hebben en is een van de belangrijkste apostelen. Hij is hiermee één van de inmiddels vele gemeenteleden die ergens anders levende stenen genoemd worden (1 Petrus 2:5), net als Jezus zelf. De gemeente is een levend organisme dat daarom het Lichaam genoemd wordt, waarvan Jezus zelf het hoofd is. (Kolossenzen 1:18; Efeziërs 1:22-23; Efeziërs 4:15-16)

(Tot zover de toevoeging)

Geen religieus woord

Ik was blij verrast toen ik onlangs ontdekte dat het woord 'ekklesia' in het nieuwe testament helemaal geen religieus woord was. Ik las in het negentiende hoofdstuk van Handelingen over de apostel Paulus die bedreigd werd door een woedende menigte die hem wilde doden. De schrijver gebruikte diverse verschillende woorden om deze menigte te beschrijven: 'de stad', 'de meesten', 'de schare' en meerdere keren het woord 'volksvergadering'.

'En **de stad** werd een en al verwarring en zij stormden als een man naar het theater. Nu riep de een dit, de ander dat, want de **volksvergadering** was verward en de **meesten** wisten niet eens, waartoe zij samengekomen waren. En uit **de schare** gaf men inlichtingen aan Alexander, die de Joden naar voren geschoven hadden. Maar de secretaris der stad bracht **de schare** tot kalmte, doordat hij zeide: Mannen **Huisgemeenten: een terugkeer naar eenvoud** 13 van Efeze! Indien derhalve Demetrius en zijn vakgenoten iets tegen iemand

hebben in te brengen, er worden rechtszittingen gehouden en er zijn landvoogden. En indien gij nog iets meer te verlangen hebt, zal dit in de wettige **volksvergadering** worden beslist. En met deze woorden ontbond hij de **volksvergadering**.' (Handelingen 19:28-41) Het opmerkelijke was dat het woord 'volksvergadering' in de oorspronkelijke taal 'ekklesia' is en dat woord vertalen wij altijd als 'kerk'. Jezus gebruikte dus een gewoon woord toen Hij zij: 'Ik zal mijn kerk, mijn gemeente bouwen'. Het was geen religieus woord. Hij bedoelde gewoon een bijeengeroepen groep, of schare, of genootschap, of vergadering. Dus we kunnen gewoon het woord kerk gebruiken, of vergadering, of genootschap, of broeders, of heiligen, of discipelen. Het betekent alleen maar een groep van mensen.

Mensen die samenkomen

John Dawson, zegt in zijn boek Taking our cities for God:

"Er is geen vaststaand model hoe een plaatselijke kerk zou moeten zijn. Ik heb eens een middag doorgebracht met meer dan honderd geestelijke leiders van diverse denominaties. We probeerden overeenstemming te vinden voor een universele definitie voor een bijbelse kerk. Misschien denk je dat het makkelijk was, maar als je alle culturen en omstandigheden waarin mensen verkeren in overweging neemt en je onderzoekt de diverse modellen in de bijbel, begrijp je onze frustratie. Na vele uren discussie hadden we veel prima modellen, maar hadden we geen betere definitie dan: mensen die samenkomen onder de heerschappij van Jezus Christus."

Ik vind het een heel mooie definitie, maar ik geloof dat de Heer ons al een heel goede definitie had gegeven over wat zowel de plaatselijke als de totale kerk is. Die staat in Efeziërs 1:22-23: 'En Hij (God) heeft alles onder Zijn (Christus) voeten gesteld en Hem (Christus) als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, dat Zijn Lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.'

Vanuit het nieuwe testament worden de plaatselijke kerk en de totale kerk, allebei gemeente genoemd. Het plaatselijke Lichaam, of het nou groot of klein is, heet kerk, de gemeente, en het totale, wereldwijde Lichaam van Jezus Christus is ook de gemeente, de kerk. De kerk is Jezus' Lichaam, of het nu bijeen is, of verspreid. Dit betekent simpelweg dat waar een groep van christenen bij elkaar is, zij op dat moment samen de kerk zijn.

Ik ben geboren en opgegroeid in Texas. Tegen de tijd dat het kerst werd gingen we het bos in en zochten daar een kerstboom uit. Het was een kerstboom vanaf het moment dat we hem omzaagden. Thuis gingen we de kerstboom versieren. Maar het was nog steeds een kerstboom. Zouden we alle versieringen er weer uit halen, dan was het nog steeds een kerstboom.

Als God onze kerken zou schudden en we zouden alles verliezen tot er niets meer overblijft dan een eenvoudige, nieuwtestamentische kerk, wat verliezen we dan? In andere woorden, als ik alle extra's, de onbelangrijke dingen, en alle franjes weghaal uit de kerk, wat blijft er dan over? Het is ons doel om die vraag hier te beantwoorden, maar laten we eerst het woord 'parachurch' onderzoeken. (toevoeging van de vertaler: het woord 'parachurch' kent geen Nederlandse vertaling. Het is een verzamelnaam voor christelijke organisaties op het gebied van zending, evangelisatie, zorg, onderwijs etc.)

PARACHURCH

Onlangs las ik een boek, getiteld 'Wat is de verhouding van de kerk met andere kerkgerelateerde organisaties', waarin de schrijver probeerde de aard van de kerk uit te leggen. Daarin geeft de auteur een volgende waarneming:

"Vanuit de bijbel is het duidelijk dat God door het instrument - de kerk - Zijn grote doel bereikt. Maar omdat de kerk niet altijd is wat het zou moeten zijn, zijn velen teleurgesteld in de kerk voor wat betreft de zorg voor bepaalde behoeften. Daarom hebben betrokken mensen door de jaren heen zendingsorganisaties, weeshuizen, christelijke organisaties etc. opgericht, zodat in bepaalde behoeften voorzien kan worden. Wanneer God doorgaat met herstel en versterking van Zijn kerk zal de noodzaak van deze organisaties kleiner worden en de kerk weer zelf in deze behoeften gaan voorzien."

In het zojuist aangehaalde gedeelte is de schrijver er blijkbaar van overtuigd dat een christelijke organisatie geen kerk is, minder dan een kerk is en voorziet in bepaalde noden totdat de 'echte' kerk weer wakker wordt, groeit en zover genezen is dat de kerk weer in staat is om het werk te doen, wat nu door christelijke organisaties gedaan wordt. Het is een voorbeeld van de verkeerde denkwijze, dat wanneer het niet op een kerk lijkt, het geen kerk

is. Het feit is dat wanneer een christelijke organisatie ontstaan is uit wedergeboren christenen die samen komen om Jezus te dienen en God te aanbidden, een kerk, een gemeente is! Kerk is mensen. Het is geen organisatie, instituut of denominatie. Het zal moeilijk zijn om een echte christelijke organisatie, een 'parachurch', te vinden. Want als het ontstaan is uit wedergeboren christenen, is het geen christelijke organisatie, maar een kerk: door God geroepen mensen! Zelfs als sommige leden, medewerkers, niet wedergeboren zijn, is het nog steeds een kerk, want wat is een kerk, een gemeente, zonder enkele niet 'geredde' mensen in hun midden?

Enkele jaren geleden dacht ik ongeveer hetzelfde over christelijke organisaties. Tijdens de lessen die ik gaf, zei ik vaak: "Als de kerk zou doen wat het moest doen, zouden we geen christelijke organisaties nodig hebben." Het was nog niet tot me doorgedrongen dat deze mensen ook mensen van God zijn en dat zij net zoveel onder de heerschappij van Jezus vallen als andere christenen, ook al leek het gebouw waar zij in samenkwamen niet op die van ons. Onze oudste zoon is al vele jaren werkzaam binnen een hele bekende christelijke organisatie. In zending en evangelisatie vallen ze op, doordat ze over de hele wereld enorm groeien. Enkele jaren geleden waren we aan het praten over zijn toekomst en deze organisatie. Ik vertelde hem mijn vroegere denkwijze over kerk en christelijke organisaties. Hij leek zich te verontschuldigen en was het volledig met me eens dat, hoewel zij wonderlijk gezegend werden door God, het niet gebeurde op de manier zoals God dat bedoeld had, omdat het niet door een kerk gedaan werd, maar door een christelijke organisatie. Ook hij verwarde de begrippen kerk en christelijke organisatie!

Toen ik een paar dagen later in de auto zat en nadacht over onze organisatie, ervoer ik dat God vriendelijk vroeg: "Wat is het dat een organisatie tot een kerk maakt?" Toen ik probeerde daar een antwoord op te geven, gaf God openbaring. Ik had daarvoor nog nooit zo duidelijk gezien dat een organisatie geen kerk is omdat het een bepaald gebouw heeft wat de mensen 'kerk' noemen; dat het geen kerk is omdat het door de overheid als kerk is geregistreerd of aangeduid; dat het geen kerk is omdat het als kerk erkend wordt door (een) synode(s); dat het geen kerk is omdat er op zondag samenkomsten worden gehouden, er doopdiensten plaatsvinden en het avondmaal gevierd wordt; het geen kerk is omdat het op regelmatige basis op een bepaalde plaats bijeenkomt.

HET IS (EEN) KERK ALS DE DOOR GOD GEROEPEN MENSEN SAMENKOMEN ONDER DE HEERSCHAPPIJ VAN JEZUS CHRISTUS.

Alfred Kuen zegt in zijn boek 'Ik bouw Mijn gemeente', op pagina 51, onder de titel 'Wanneer is een plaatselijke kerk een kerk', het volgende:

"Je loopt gemakkelijk vast in onbelangrijke onderwerpen en vragen en een duidelijke definitie van wat een lokale kerk is, schijnt er niet te zijn.

Is dat bijvoorbeeld wanneer alles is vastgelegd en er regelmatige bijeenkomsten zijn? Of wanneer er gedoopte gelovigen zijn die regelmatig deelnemen aan het avondmaal? Is dat wanneer er kerkdienaren zijn zoals ouderlingen en diakenen? Is er een hoeveelheid regels, normen en waarden nodig om een lokale kerk te hebben? De Korinthiërs waren nog werelds, maar Paulus noemde hen kerk, een gemeente. En verder hoeven geestelijke leiders niet aanwezig te zijn voordat een groep gelovigen gemeente, kerk wordt genoemd: de groepen gelovigen in Lystra, Ikonium en Antiochië (Handelingen 14: 21-23) werden als gemeenten, als kerken aangesproken al voordat er oudsten en diakenen waren aangesteld.

Wanneer kun je dan een groep van gelovigen een kerk noemen? Ik neig persoonlijk naar een eenvoudige definitie: een groep van gelovigen kan een kerk genoemd worden als die groep regelmatig bijeenkomt voor onderlinge, geestelijke opbouw."

Jezus zei in de context van kerk-zijn:

"Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden." (Mattheüs 18:20)

En het is duidelijk hoe Tertulianus, één van de eerste kerkvaders, begreep wat Jezus bedoelde, want hij zei: "daar waar twee of drie gelovigen zijn, ook al zijn het leken, daar is een kerk."

Jim Montgomery zegt in zijn boek 'DAWN 2000 – Zeven miljoen kerken te gaan' bezorgd te zijn over de vraag wat een kerk is.

"Het heeft indruk op me gemaakt hoe een groep christenen omgaat met de meest fundamentele vraag in China. Zij zeggen: Bezorgd over deze vraag zeggen veel oudere christenen dat ze de toekomstige vorm van de Chinese kerk niet kunnen voorspellen. Daarom hebben ze in de bijbel gezocht naar een antwoord. Zij ontdekten in de bijbel dat de huisgemeente een heel logische kerk is We ontdekten een boek van Wang Ming-dao

(misschien wel de meest gerespecteerde gelovige in China, die 20 jaar lang in de gevangenis zat) over het instituut kerk. Hij geloofde dat daar waar christenen zijn, daar een kerk is." Dit maakt ons blij: hieruit maken we op dat, hoewel onze groep bestaat uit een paar mensen, wij een echte gemeente, een echte kerk zijn met als hoofd Jezus Christus. 'Daar waar christenen zijn, daar is een kerk' is een krachtige definitie van een kerk die snel groeit en werkt onder de meest moeilijke omstandigheden.

Een menigte van gelovigen is een gemeente

Een paar maanden geleden gaf ik les aan een kleine groep gelovigen in het dorp La Rumurosa, in Mexico. Ik legde Mattheüs 18:20 uit. 'Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik IN HUN MIDDEN'. Jezus is het midden van de gemeente! Dat is iets anders dan Jezus binnenin. We kunnen niet ervaren dat Jezus in het midden is, als we alleen zijn. We kunnen Jezus alleen in het midden ervaren als we in gezelschap van anderen zijn: ten minste één of twee anderen die door Hem geroepen zijn!

Maar is dat een kerk, in zijn volledige betekenis? Ja, dat is een kerk in zijn volledige betekenis. Het is de fundamentele kerk. Je kunt met meer dan twee of drie bijeen zijn en het is nog steeds een kerk – in zijn volledige betekenis, maar het is niet meer kerk omdat er meer mensen bijeen zijn. Het is alleen maar een grotere kerk.

De rol van kerkleiders

Maar hoe zit dat dan met al die functies, zoals dominee, diaken, herder, evangelist, oudste/ouderling, profeet, apostel, etc.? Is het nog een kerk zonder deze functies? Ja, het is een kerk, ook zonder die functies. Het vierde hoofdstuk van de brief aan de Efeziërs zegt dat Jezus Christus al deze gaven gaf aan de kerk, maar Hij gaf deze gaven wel aan de kerk die al bestond.

Tijdens de eerste zendingsreis van Paulus stichtte hij gemeenten, kerken, in vier steden. Op zijn terugreis naar Antiochië, stelde hij oudsten aan voor deze kerken. Dit laat zien dat de heilige Geest - de auteur van het boek Handelingen - wist dat het gemeenten waren voordat er leiderschap werd aangesteld. Hij wil dat ons ook laten weten. Kijk maar naar het volgende:

'En toen zij aan die stad het evangelie verkondigd en er verscheidene discipelen gemaakt hadden, keerden zij terug naar Lystra, Ikonium en Antiochie, om de zielen der discipelen te versterken en hen te vermanen om te blijven bij het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan. En nadat zij voor hen in elke gemeente oudsten hadden aangewezen, droegen zij hen onder bidden en vasten aan de Heer op, in wie zij geloofd hadden.' (Handelingen 14: 21-23)

De oudsten werden toegevoegd aan de gemeente. Discipelen die door God uit het duisternis waren geroepen om in het licht te komen zijn De Gemeente, De Kerk! De schrijver gebruikt de woorden 'discipelen' en 'gemeente' afwisselend.

Paulus vond het beter om deze nieuw gevormde kerken in de handen van de Heer te laten, in wie zij geloofd hadden (23b). Dit is een belangrijke uitdrukking. Wij, die belast zijn met leiderschap, hebben teveel naar ons toegetrokken in de veronderstelling dat de kerk niet kan functioneren zonder onze constante 'zorg' over de kudde. Een leider is een opziener en iemand die een ander van (geestelijk) voedsel voorziet en functioneert als een vader of een zuster voor de kinderen, maar er is een grens aan ons geestelijk overzicht, die we te vaak geschonden hebben. De grootste schending door kerkleiders van tegenwoordig is, dat ze meestal het initiatief compleet hebben weggenomen van de mensen en het toegekend hebben aan 'professionele' geestelijkheid.

Maar wat is dan een kerk?

Als we alle onbelangrijke dingen weghalen, hebben we Jezus over en tenminste twee of drie mensen die samenkomen in Zijn naam; twee mensen die wedergeboren zijn, ontmoeten elkaar, ergens, op een bepaald moment om Jezus te erkennen en te eren. Dat is kerk in zijn meest elementaire begrip. Dit betekent natuurlijk niet dat dit de enige vorm is waarvan de Heer wil dat we ons altijd begeven. Prijs God voor grotere groepen. Maar laat ons nooit het zicht verliezen op de basism Gemeente. Als we dat doen, neigen we naar een vastlopen in vormen, gewoontes, rituelen, ceremonies, religieusheid, institutionalisme en wetticisme.

Wat is de kerk?

Broeder Andrew (Gods Smokkelaar, die toegewijde dienaar van het Lichaam van Christus tijdens vervolgingen van de wereld) vertelde me eens het verhaal van één van zijn smokkelaarreizen voordat de Sovjet Unie openging. Hij vertelde dit verhaal als antwoord op de vraag 'Wat is de kerk?' Dat verhaal ging ongeveer zo:

"Ik werd door de Geest geleid om 700 bijbels in mijn volkswagen in Holland te verstoppen en vertrok 4.000 kilometers naar het oosten, naar Moskou. Ik had voor deze speciale zending geen vaste contactpersoon in gedachten. Ik ging rechtstreeks naar de zogenaamde 'kerk' die door de communisten was toegestaan, in het hart van Moskou. Terwijl de avond vorderde en er veel KGB-agenten en communisten op de dienst aanwezig waren, bepaalde de Heer dat ik bij een man, die alleen en achteraan zat, kwam te zitten. Hij had zijn hoofd in zijn handen gelegd en staarde naar de grond. Ik benaderde hem na de dienst en stelde me aan hem voor. Hij stelde zichzelf ook voor, zijn naam was Ivan.

"Wat bracht je hier vanavond, broeder Ivan?" vroeg ik aan mijn nieuw ontdekte broeder in Christus.

"Och", antwoordde Ivan met een terneergeslagen stem, "ik dacht enkele dagen geleden de stem van de Heer te hebben gehoord, die me vertelde 4.000 kilometer vanuit Siberië af te leggen. Weet je, broeder Andrew, ik ben lid van een kerk van 600 leden en we hebben maar één bijbel in de hele gemeente! Ik dacht dat de Heer me vertelde hierheen te gaan om daar bijbels te vinden voor onze gemeente, maar ik begin me af te vragen of het wel Gods stem was die ik heb gehoord!"

"Ik antwoordde met: "Broeder Ivan, ik heb een verrassing voor je!" Daarop trok ik uit mijn linker sok een Russische vertaling van de bijbel. Ik legde de bijbel in Ivans schoot en haalde er ook één uit mijn rechter sok. Vervolgens haalde ik twee bijbels uit mijn achterste broekzakken, twee uit mijn voorste broekzakken en twee uit mijn binnenzakken. Toen de bijbels zich op Ivans schoot begonnen op te stapelen, riep Ivan met een schok van geloof uit: "Broeder Andrew, ik ben rijk!" (Eén zo'n bijbel was een jaarsalaris op de zwarte markt waard, maar ik kan je verzekeren dat Ivan een geestelijke rijkdom bedoelde!).

"Niet zo rijk als je zult zijn als je meekomt naar mijn auto en de rest van 700 bijbels in ontvangst neemt!" Ik fluisterde: "Wat is de kerk?" Als de heilige Geest één persoon 4.000 kilometer naar het westen zendt en een andere 4.000 kilometer naar het oosten en die twee ontmoeten elkaar door goddelijke voorziening op een tijd en een plaats die de Geest bepaald om koninklijke zaken te regelen dan is dat een kerk! Daar waar twee of drie bijeen zijn in de naam van Jezus Christus, dan is daar een kerk, met Jezus in het midden!"

Hoe krachtig is een kerk van twee of drie!

HOOFDSTUK VIJF

WAT IS EEN HUISGEMEENTE?

De eigenschappen die hierna volgen, zijn die van de kerk uit de eerste 250 jaar van de kerkhistorie. Toen de kerk vervreemde van eenvoudigheid, verdween ook veel van de kracht en flexibiliteit in evangelisatie en het discipelen van de volkeren. Dit zijn ook de eigenschappen van de huisgemeenten die de laatste jaren over de hele wereld ontstaan.

Een huisgemeente is een eenvoudige kerk

Geen franje. Geen officieel gedoe. Geen rituelen. Geen symbolisch gebeuren. Het is eenvoudigweg een tijd voor de mensen van God om samen te komen met Jezus in het midden. Zij praten met elkaar. Zij zingen. Zij bidden. Zij eten samen. Zij vierden samen het avondmaal en bestuderen samen de bijbel. Zij delen wat God in hun levens doet. Zij doen voorbede voor mensen en brengen allerlei noden van de hele wereld bij God. Zij bedienen elkaar met de gaven van de heilige Geest die God aan een ieder heeft gegeven. Zij houden van elkaar, bemoedigen elkaar en bouwen elkaar op in geloof.

Een huisgemeente komt samen in een huis

Het is een gewone plek waar men bij elkaar komt. Er zijn geen geheime dingen uit te leggen. Het is geen religieuze omgeving. Niemand heeft het gevoel iets te doen wat niet mag. Mensen voelen zich thuis en zijn ontspannen. De 'kerkdienst' begint op het moment dat de eerste twee of drie mensen binnenkomen, want de kerk is mensen en geen programma. Waar wedergeboren gelovigen samenkomen, daar is een kerk. Zij zijn de samengekomen kerk. Als ze allemaal vertrokken zijn, is de kerk verspreid. Zij komen samen om versterkt te worden. Zij gaan uit om zout te zijn, licht te verspreiden en de wereld met de kracht van de heilige Geest te doordringen.

Zij gaan overal, terwijl zij het evangelie brengen naar degenen die Jezus nog niet kennen, door woorden en daden. Zij vervullen de grote opdracht: 'waar je ook gaat, hier, daar en overal, verkondig de blijde boodschap op elk moment, waar je ook zou zijn ... NU'. (vrij vertaald)

Een huisgemeente is een centrum voor evangelisatie

Het is makkelijker om een ongelovige uit te nodigen voor een samenkomst in iemands huis dan die persoon mee te krijgen naar een 'heiligdom'. Het doel is: kleine kerkjes op loopafstand van ieder persoon in elke buurt. Dit is één van de redenen waarom de kerk in de eerste eeuwen de wereld op zijn kop zette.

Een huisgemeente maakt discipelschap eenvoudiger

Het is prima om langs de deur te gaan en zo mensen tot de Heer te brengen. Het is goed om mensen tot de Heer te leiden door op straat, in het park, in grote stadions, via de telefoon, etc., met mensen te praten over het goede nieuws. Maar als we iemand tot de Heer brengen op de plaats waar hij of zij discipel kan zijn, een huisgemeente, heeft dat een duidelijk voordeel. Hij of zij is namelijk al bekend met de kerk. Hij of zij kan direct gedoopt worden en van de mensen die hem of haar tot Christus brachten, leren te wandelen met Jezus. Het doel om hem of haar in een gemeente te laten deelnemen is al bereikt!

Een huisgemeente behoort tot het gehele Lichaam van Christus

De enige naam die waardig is om verhoogd te worden, is de naam van Jezus Christus. We hoeven geen andere naam te bedenken voor onze kerk. Het is niet onze kerk. Het is Jezus' kerk. Het is 'de kerk die samenkomt in het huis van iemand'. Het is een deel van de plaatselijke kerk. Alles wat behoort aan Jezus, behoort ook aan Zijn kerk. Alles dat Jezus doet in onze woonplaats is van ons. We dragen allemaal verantwoordelijkheid, zelfs al is dat alleen maar door te bidden. We zijn één Lichaam. We zijn geboren in eenheid en we handhaven die eenheid van alle heiligen, door geen onderscheid te maken tussen mensen of bepaalde groepen, waartoe zij behoren. We horen allemaal bij elkaar.

Een huisgemeente is verplaatsbaar

We hoeven niet elke week op dezelfde plek bijeen te komen. Het is niet het gebouw wat ons bijeen houdt. Het is de relatie die ons samenbindt. We zijn flexibel. We kunnen overal samenkomen. Op deze manier kunnen we meer mensen op verschillende plaatsen bereiken.

Een huisgemeente is klein

Groot is niet altijd beter. Groot is wel altijd wat we willen. Maar groter worden gaat sneller door ons te vermenigvuldigen dan door toe te voegen. Een huisgemeente wordt plaatselijk groter door zichzelf te delen en te vermenigvuldigen. Er zullen grotere bijeenkomsten zijn van tijd tot tijd, maar onze basiskerk is nog steeds klein. Als er meer dan twintig of dertig mensen regelmatig bijeenkomen, wordt het tijd om 'een baby te krijgen'.

Een huisgemeente is 'de kerk'

We lezen over de kerk op vier verschillende niveau's in het nieuwe testament. 'De kerk' in de wereld (Kolossenzen 1:24), 'de kerk' in het land (Handelingen 9:31), 'de kerk' in een woonplaats (2 Korinthiërs 1:1) en 'de kerk' in een huis (Kolossenzen 4:15). De kerk in een huis is een 'microkosmos', wat eenvoudigweg betekent 'kleine wereld' of 'een wereld in het klein'. De kerk in een huis is kerk in de volledige zin van het woord. Dat is hoe de apostel Paulus in de eerste eeuw naar zijn werk keek. Op zijn eerste zendingsreis liet hij kleine groepen van discipelen achter in vier verschillende steden: Antiochië, Iconium, Derby en Lystra. Hij noemde elke kleine groep 'de kerk van die stad'.

Een huisgemeente is nieuwtestamentische praktijk

Ik zei niet 'een nieuwtestamentisch patroon', want ik weet niet zeker of God ons een patroon achterliet wat we moesten volgen om de kerk te leiden. Het nieuwtestamentische patroon is bidden, luisteren naar God en gehoorzaam zijn aan wat Hij ons vertelt. Als hij je vertelt om een gigantische kathedraal te bouwen, doe het! Je zult gezegend worden en daardoor ook het hele Lichaam van Christus. Dat was namelijk de dynamiek van de eerste gemeente. Zij probeerden geen patroon te volgen wat ze ergens gelezen hadden. Zij lieten zich dag aan dag leiden door de heilige Geest. Succes volgde.

Het is nog steeds de beste en veiligste manier om dat nu te doen. Verschillende kerken hebben geprobeerd om de formule van de gemeentegroei te vinden die pastor Cho uit Seoul, Korea, ontdekte en daardoor de grootste kerk in de wereld leidt. Hij gaf het in zes eenvoudige woorden: 'Ik heb alleen gebeden en gehoorzaamde'. Er is niets verkeerd aan een ontmoeting in een schuur, een veld, een grot, een kerkgebouw of een synagoge. De Heer ziet het hart aan. Maar als we een systeem in stand houden dat het leven in de gemeente verstikt door wreed leiderschap en als we een dodelijk 'geestelijk kastensysteem' hanteren, zullen we nooit vrucht dragen.

Huisgemeenten zijn gemakkelijk te beginnen

Er is geen eenvoudiger manier om nieuwe gemeenten te stichten. En we gebruiken het gemeentestichten met als doel evangelisatie, discipelschap en zending. Het is bewezen in de 'kerkgroestuipen' dat de beste methode van evangelisatie, veel nieuwe gemeenten stichten is. De beste manier om discipelen te maken is ook veel nieuwe gemeenten te beginnen. Als mensen in kleine, informele groepen bijeen zijn, heeft discipelschap het grootst mogelijke effect.

Huisgemeenten kunnen beginnen voordat een gemeentestichter komt

Dit gebeurde zowel in Antiochië als ook in Samaria. In Handelingen 10 begint Cornelius een huisgemeente zonder dat hij wist wat hij deed. Dit gebeurde ook op veel plaatsen in China. Dat maakt het werk van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren niet overbodig. We hebben het over het starten van een gemeente, niet over het voortdurende succes van deze gemeenten. We hebben de bediening van gezalfde leiders die door de Heer zijn aangewezen nodig als deze gemeenten succesvol willen blijven. Dit zijn een aantal eigenschappen van huisgemeenten. Elke huisgemeente zal zijn eigen kenmerk hebben. Geen twee ontmoetingen zullen op elkaar lijken. Het is de Geest van Jezus die ons leidt in al onze samenkomsten. Hij brengt de aangename opwinding van Zijn aanwezigheid in elke ontmoeting door iedereen te gebruiken die Hij wil om te bedienen.

HOOFDSTUK ZES
LIDMAATSCHAP IN DE KERK

Heb je de aangename ontdekking al gedaan dat je lid bent van iedere gemeente in je woonplaats? Als je bij Jezus hoort, ben je lid van Zijn Lichaam, bij welke kerk je ook hoort, of je nu wel of niet op een ledenlijst voorkomt. Deze gedachte doet je nu misschien schrikken, maar nadat we het vergeleken hebben met bepaalde openbaringen in het boek Handelingen, zul je zien dat het waar is.

'Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd.' (Handelingen 2:41)

'..... en de Heer voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden.' (Handelingen 2:47b)

'..... en het getal der mannen werd ongeveer vijfduizend.' (Handelingen 4:4)

'..... en zij waren allen eendrachtig bijeen in de zuilengang van Salomo. Doch van de anderen durfde niemand zich bij hen aansluiten, maar het volk stelde hen hoog. En des te meer werden er toegevoegd, die in de Heer geloofden, tal van mannen zowel als vrouwen ...' (Handelingen 5:12b-14)

'..... iedere dag, leerden zij in de tempel en aan huis, en verkondigden het evangelie, dat de Christus Jezus is En toen in die dagen de discipelen talrijker werden ...' (Handelingen 5:42-6:1a)

'En Saulus stemde in met zijn terechtstelling. En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid over de streken van Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen. En vrome mannen droegen Stefanus ten grave en bedreven grote rouw over hem. En Saulus verwoestte de gemeente, en hij ging het ene huis na het andere binnen en sleurde mannen en vrouwen mede, en hij leverde hen over in de gevangenis.' (Handelingen 8:1-3)

Als we nadenken over de voorgaande teksten, worden enkele feiten duidelijk:

De duizenden gelovigen die verspreid waren over de stad Jeruzalem, werden 'de gemeente', 'de kerk' genoemd. Zij hadden een duidelijk standpunt dat, hoewel zij in een veelheid van kleine gemeenten samenkwamen in huizen, verspreid over de hele stad en zij als kleine gemeenten bekend stonden, er maar één Lichaam van Christus was in Jeruzalem en die werd kerk, gemeente genoemd.

De Heer was degene die mensen toevoegde aan de gemeente. Er is geen indicatie dat er geen ledenlijst of lidmaatschap bestond voor elke afzonderlijke groep. Vanuit het nieuwe testament is er geen enkele aanwijzing dat een plaatselijke gemeente een ledenlijst had. Integendeel, de achterliggende gedachte is telkens duidelijk aanwezig dat alle gelovigen in een woonplaats leden van elkaar zijn, omdat zij leden van het Lichaam van Christus zijn, in die woonplaats.

De enige voorwaarde voor toevoeging is 'wedergeboren zijn'. De Heer voegt degenen die gered worden toe aan het aantal. Alles wat door ons als voorwaarde wordt toegevoegd om een lid te zijn van een plaatselijke gemeente is geheel zonder bijbelse grond en is een directe betwisting van het werk van de heilige Geest, die elke wedergeboren gelovige al heeft toegevoegd aan de plaatselijke gemeente. We zijn leden van Jezus' Lichaam op hetzelfde moment dat we wedergeboren zijn. Bovendien, er is geen bijbelse grond om sommigen die deelnemen aan een samenkomst leden te noemen en anderen niet-leden. Elke persoon die behouden is, is lid van Jezus' Lichaam en daardoor lid van de gemeente die hij momenteel bezoekt. In feite is hij lid van elke groep van gelovigen in die woonplaats, omdat alle groepen samen het Lichaam van Jezus Christus zijn in die woonplaats.

Hoewel de gemeente van Jeruzalem veel kleine gemeenten had die in huizen samenkwamen, kwamen ze ook in grotere, openbare samenkomsten bijeen in het voorhof van de tempel. We lezen van de kerk die verspreid over kleine groepen in huizen voor voeding bijeenkwam alsook in grotere groepen op openbare plaatsen.

In alle aangehaalde tekstgedeelten verwijst 'het aantal' naar alle gelovigen van heel Jeruzalem. De uitdrukking 'het aantal' en 'de kerk' of 'de gemeente' is afwisselend gebruikt. Dit maakt duidelijk dat als de Heer je toevoegt aan het aantal, Hij je toevoegt aan de gemeente, waarvan er maar één is in de hele woonplaats. Dat is niet in strijd met het feit dat er veel huisgemeenten kunnen zijn in een woonplaats, die samen de lokale gemeente vormen. Het maken van een ledenlijst had geen voorkeur in het nieuwe testament. Het is een valstrik die door de vijand gebruikt werd om verdeeldheid in het Lichaam van Christus te brengen en daardoor delen te isoleren. Het wakkert eerder verdeeldheid aan dan eenheid onder Gods kinderen.

We hebben klakkeloos geaccepteerd dat als je een lid bent van een bepaalde kerk, je geen lid kunt zijn van een andere kerk omdat je trouw en loyaal moet zijn, je tijd en talenten moet inzetten en tienden moet geven aan één kerkgenootschap; alsof deelnemen aan en helpen in een andere gemeente van Gods kinderen verraad zou zijn aan Christus.

We moeten de twee onderwerpen 'lidmaatschap' en 'verplichtingen' niet verwarren. Ze zijn niet hetzelfde. Ik kan lid zijn van elke kerk (zonder een papieren lidmaatschap) in een woonplaats en toch mijn verplichtingen om te onderwijzen, te leiden, te geven, te helpen, etc. in diverse gemeenten van de lokale gemeente nakomen. Ik kan al mijn verplichtingen nakomen in elk ander deel van het Lichaam van Christus, zonder mijzelf te beperken om deel te nemen aan een andere groep van gelovigen.

Alles wat van Christus is, binnen de plaatselijke gemeente, behoort aan elke gelovige in die woonplaats. Elke andere opinie leidt tot een geest van competitie, jaloersheid en sektarisme en is ketterij. Daarom is het een foute gedachte om iedereen die regelmatig ook aan andere groepen deelneemt, een shopper of iets dergelijks te noemen.

Dit brengt ons tot een ander woord dat ook gebruikt wordt: proseliet. Het woord proseliet komt vier keer voor in de bijbel. Het betekent 'iemand die komt uit een vreemde streek', waar mee bedoeld wordt 'een bekeerling tot het Jodendom.' Dit woord kan nooit worden gebruikt om christenen te beschrijven die zich vrij bewegen binnen diverse kerkgenootschappen.

In de eerste plaats behoort geen enkel (geestelijk) schaap aan een bepaalde (geestelijke) herder. Zij behoren aan Jezus. Elke apostel, profeet, evangelist, leraar of herder is er alleen om op Jezus' schapen te letten, hen te beschermen en te voeden. Zij mogen niet over hen heersen alsof ze hun eigen bezit zijn. Zij behoren niet aan hen. Iemand zal misschien zeggen dat hij of zij als herder belast is met de bescherming tegen gevaar. Dat is waar als het gaat om bescherming tegen ketterij of valstrikken van satan, maar zeker niet als het gaat om bescherming voor elkaar. We moeten de broederschap tussen heiligen onderling aanmoedigen. En wie heeft ons het idee gegeven dat het alleen maar de herders zijn die verantwoordelijk zijn voor de schapen? God gaf vijf bedieningen om de schapen naar geestelijke volwassenheid te laten opgroeien, niet alleen de bediening van herder en/of leraar. De apostel, de profeet en de evangelist hebben dezelfde verantwoordelijkheid als de herder en/of leraar om Gods kinderen te laten opgroeien naar geestelijke volwassenheid.

In de tweede plaats kan het woord 'proseliet' alleen gebruikt worden voor een persoon die van de ene religie overgaat naar een andere religie, niet van de ene christelijke groep naar een andere christelijke groep. Het woord is nooit in die zin gebruikt in de bijbel. Je kunt geen christen proseliet noemen tenzij hij of zij overgaat naar een ander geloof. Elke gelovige (schaap) heeft het recht om geestelijk voedsel of leiding te zoeken bij elke pastor (herder), waar en wanneer dan ook en het is de taak van iedere pastor om voedsel en leiding te geven aan elke gelovige die bij hem komt voor hulp. Laten we nooit schuldig worden aan het vasthouden van Jezus schapen in onze kudde en hen brandmerken met ons eigen merk. Zij behoren aan Jezus en kunnen grazen in de nabijheid van elke onderherder, overal en altijd. En voor diegene die denken dat ze geen schaap zijn omdat ze herder zijn; bedenk dat we allemaal schapen van Zijn kudde zijn, zoals verwoord in Psalm 100.

Hoe trouw aan één bepaalde groep voorkomen

"Maar als ik geen ledenlijst heb met wat basisgegevens zoals financiële bijdragen, toewijding, geloofsbeleving, etc., hoe krijg ik dan ooit toegewijde en gelovige mensen?" Zo'n vraag laat de fout zien die voortkomt uit pure wetticisme. Denken we echt dat wij geestelijke volwassenheid kunnen produceren bij de mensen door ze te binden met een soort van wettige regels van ethiek, gewoonte en lidmaatschap? Dit komt dicht bij de praktijk van de verkoop van 'aflaten' die door de rooms-katholieke kerk bedreven werd, enkele honderden jaren geleden. We zijn toch niet bezig om een lidmaatschap te 'verkopen' door een stel regels en eisen inclusief een regelmatige bijdrage, of tienden op te stellen?

Laten we iedereen ontvangen die deel wil nemen aan onze samenkomsten en help hen in de ontwikkeling naar geestelijke volwassenheid zonder als voorwaarde te stellen dat hij of zij alleen ons moet volgen. Dat neemt alle druk weg en voorkomt een hokjesgeest en niveauverschil. Zij zijn allemaal op hetzelfde niveau. En als ze niet alleen in jouw samenkomsten komen, maar ook andere bezoeken, prijs dan de Heer dat ze hongerig zijn en meer willen dan jij ze kunt geven. Bid voor de andere herder of leider die, samen met jou, Jezus' schapen te eten geeft.

De beschuldiging van 'proselieten maken' hoort niet onder ware, door God geroepen pastors, voor te komen. Elke herder die er op uit is om schapen aan zich te binden vanuit egoïsme of hebzucht, zal zijn zonden moeten belijden aan de Heer. Vanuit het nieuwe testament zijn de herders direct gerelateerd aan de hele kudde en de mensen zijn direct gerelateerd aan alle oudsten van de lokale gemeente, niet aan één oudste. Kijk maar naar het volgende:

'Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na. Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u aan hen, want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen.' (Hebreeën 13: 7 en 17a)

'Maar hij zond iemand van Milete naar Efeze en ontbood de oudsten der gemeente. En toen zij bij hem gekomen waren, zeide hij tot hen: Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft.' (Handelingen 20: 17, 18a en 28)

In Hebreeën 13 werden de heiligen vermaand om te behoren tot alle geestelijke leiders en niet alleen tot één bepaalde. En in Handelingen 20 herinnert Paulus alle oudsten dat zij collectief waken over de kudde (enkelvoud) in de stad van Efeze. In die dagen begrepen ze dat alle oudsten in een stad gedeelde verantwoordelijkheid droegen voor alle heiligen in die stad.

In het nieuwe testament is niet één voorbeeld van een enkele herder die opzicht had over een enkele gemeente. De heilige Geest gaf herders, leraren, evangelist, profeten en apostelen die de hele gemeente overzagen, niet alleen maar één klein gedeelte van de lokale gemeente.

Als de apostel, de profeet, de evangelist en de leraar zo kan functioneren, waarom kan de herder dat dan niet? Het is voor een herder niet moeilijker om binnen meerdere lokale groepen te functioneren dan voor een apostel, profeet, leraar of evangelist. Het is voor de kerk de meest gezonde manier van functioneren.

Dit betekent niet dat iedere lokale gemeente veel oudsten nodig heeft, maar wel dat het aantal aanwezige oudsten, inclusief de vijfvoudige bediening (of viervoudig als je Efeziërs 4 hanteert) waakt over de hele kudde in een lokale gemeente. Zijn we in staat om ontspannen de gemeente vrij te laten terwijl alle herders, leraren, apostelen, profeten en evangelisten en mensen functioneren zoals God dat bedoeld heeft? Paulus ging verder met zijn onderwijs aan de oudsten in Efeze:

'Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken.' (Handelingen 20:29-30)

In de Amplifiedbijbel is het zo vertaald: 'Zelfs vanuit uw midden zullen er mensen opkomen die, door afwijkende, vervormde en verdorven dingen te zeggen hun best zullen doen om discipelen achter zich te trekken (naar hun eigen partij)'. Het laatste gedeelte is vrij vertaald: naar hun eigen bepaalde groep of genootschap.

Er zijn vele oudsten, maar er is één kudde en Paulus vertelde alle oudsten om te waken over de gehele kudde. De praktijk van scheuringen en afscheidingen van kleine stukjes van de kudde en daar aanspraak op maken heeft alles te maken met dit bijbelvers.

Paulus wist en zei dat wanneer hij weg zou gaan er sommige leiders zullen proberen om discipelen achter zich te krijgen. Dit gebeurt elke keer als de ledenlijst wordt bijgewerkt en in stand gehouden. Dit gebeurt ook wanneer mensen afgeraden wordt om geestelijk voedsel bij een ander deel van het Lichaam van Christus, of bij een andere leider te halen.

"Maar", zegt de bezorgde leider, "als ik mijn mensen vertel dat zij lid zijn van iedere gemeente in mijn woonplaats, zullen ze niet meer trouw zijn in hun aanwezigheid en hun giften in deze groep."

Dit is een grote zorg voor veel leiders. De roep is "kom en help ons onze visie te vervullen." De roep zou moeten zijn "kom en laat ons je helpen om jouw visie en roeping te vervullen." Apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren zijn aan de gemeente gegeven om Gods mensen te helpen, te leren en te onderwijzen. God geeft gaven, roepingen, zalvingen, en visies aan elk lid van Zijn Lichaam. Het is ook een visie om Hem te dienen op een specifieke manier en de taak van de leiders om de gemeente te helpen deze dingen te vervullen. De visie van veelleiders is om een zo groot mogelijke, eigen gemeente te krijgen, maar te weinig wordt er gedacht aan het bouwen van Gods Koninkrijk door mee te werken aan het volbrengen van de Grote Opdracht.

De problemen van 'papieren lidmaatschap'

Sommige problemen van 'papieren lidmaatschap' zijn dat we proberen in te schatten wie wel of niet wedergeboren is en vervolgens toegevoegd kan worden. Maar bedenk: alleen de Heer weet wie gered is en toegevoegd is.

Een ledenlijst is gewoonlijk een instrument dat gebruikt wordt om formele verhoudingen te krijgen tussen mensen. Dit lijkt op het eerste gezicht onschuldig, maar het beperkt ook het zicht op de rest van de plaatselijke gemeente. En dat scheidt afgezonderde delen in de plaatselijke gemeente. Waarom doen we dit terwijl we tevens klagen over een verdeeld Lichaam van Jezus Christus? Het is tijd om wakker te worden en gaan zien dat dat onze eigen schuld is. Dit is waar Paulus voor waarschuwde met de woorden 'zelfs vanuit uw midden zullen mensen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken'.

Papieren lidmaatschap betwist de ware basis van wat de kerk is en hoe we daar bij horen. De voorwaarde om lid te worden van een plaatselijke gemeente is hetzelfde als die om lid te worden van het Lichaam van Jezus Christus, namelijk wedergeboorte. We zijn lid van het wereldwijde Lichaam op het moment dat we wedergeboren worden. Er zijn geen andere voorwaarden.

Onderwijzen dat mensen lid zijn van het Lichaam van Jezus Christus maar geen lid kunnen zijn van alle lokale denominaties, is verdeeldheid zaaien. Er is maar één Lichaam, niet vele. Er zijn vele lokale kerken, maar zij zijn ieder onderdeel van het totale Lichaam van Christus. Dus als ik lid ben van het hele Lichaam, ben ik ook lid van een deel ervan. Het Woord van God heeft het nergens over lid zijn van een organisatie. Er staat eenvoudig: 'we zijn leden van elkaar'. Dat omvat al de gelovigen in alle plaatsen in de hele wereld.

Een ledenlijst is onjuist omdat daardoor het idee ontstaat dat 'deze schapen van mij zijn, dus blijf daarvan af'. Er is geen enkel vers in de bijbel dat een leider het recht geeft om Gods mensen 'mijn schapen' te noemen. Het is waar dat een pastor of een dominee een herder is, maar Jezus zei: 'hoedt/voedt Mijn schapen'. Er is één Opperherder, er zijn veel onderherders en er zijn veel schapen, maar er is maar één kudde. De schapen is niet gezegd om bij één onderherder te blijven. De schapen kunnen zorg en leiding ontvangen van alle door God geroepen onderherders.

'Maar waar komt mijn salaris dan vandaan?' roept de ongelovige onderherder. Het komt uit de hand van de Opperherder voor wie je werkt, die beloofd heeft in al je werk te voorzien als je het werk doet waarvoor Hij je geroepen heeft. Hij betaalt jou. Kijk niet meer naar de mensen als een bron van bevoorrading, maar naar Jezus, wiens naam is Jehovah-Jireh, je Heer en Werkgever.

Een bijbelse kijk op lidmaatschap

Elke wedergeboren gelovige is toegevoegd aan de gemeente door de Heer Jezus op het moment dat hij gered is. Hij of zij wordt direct een deel van het wereldwijde Lichaam van Christus en ook direct lid van de lokale gemeente, in elke plaats, waar hij ook gaat. Elke lokale kerk in de woonplaats moet zichzelf zien als een levendig deel van de plaatselijke en wereldwijde kerk. Er behoort geen enkele andere voorwaarde te zijn om lid te kunnen worden van een lokale gemeente of een deel daarvan, dan dat Jezus, de Zoon van God, persoonlijk aangenomen is als Heer en Verlosser. Een kerk is geen organisatie maar een organisme; een verzameling van Gods mensen waar iedereen welkom is.

Leiders, pastors, dominees mogen nooit een claim leggen op een kind van God, alsof ze aan hem (of haar) toebehoren. Zij zijn er om te verzorgen, te beschermen, te leiden, te voorzien van raad, maar nooit om te domineren over Gods kinderen. Zij zijn medewerkers van God, maar moeten leren om de teugels los te laten en Jezus Christus en de heilige Geest te vertrouwen om het werk van gemeentebouw te volbrengen door hen te gebruiken op de manier die Hij wil. De leiders (oudsten, diakenen, pastors, dominees, voorgangers) binnen een lokale gemeente moeten onderlinge relaties aangaan, onderhouden en versterken, waardoor ze effectiever kunnen waken over de plaatselijke kudde van God, waarover Jezus hen aangesteld heeft als onderherders.

HOOFDSTUK ZEVEN

VERZADIGDE GEMEENTESTICHTING

Eén van leidende vertegenwoordigers voor gemeentestichting in de 20e eeuw was Dr. Donald McGravan. In een DAWN REPORT geeft Jim Montgomery het volgende voorval weer:

'Gedurende de laatste maanden van Mary McGravan's ziekte bracht Lyn, mijn vrouw geregeld tijd met haar door. Donald McGravan was daar ook bij, terwijl hij zijn eigen pijnlijke kanker negeerde, en zorgde voor zijn geliefde vrouw.'

"Je kunt er zeker van zijn dat Jim en ik onze verplichting voor gemeentegroei op ons zullen nemen, als je gestorven bent," zei Lyn op een dag tegen Donald.

"Noem het geen gemeentegroei meer", antwoordde hij, "noem het gemeentevermenigvuldiging". Twee weken voor zijn dood zei hij: "de enige manier om de Grote Opdracht te vervullen is een gemeente te planten in elke gemeenschap van de wereld."

De AD 2000 beweging

Project 2000 heeft een impuls gegeven over de hele wereld. Het doel is om het Lichaam van Jezus Christus te mobiliseren om de Grote Opdracht te vervullen in de jaren na 2000. Het is een visie die door diverse gemeenten, zendingsorganisaties en denominaties over de hele wereld is aangenomen. Er is meer interesse vandaag de dag in zending, wereldevangelisatie en gemeentestichting dan ooit daarvoor. Jezus zei dat Zijn gemeente onweerstaanbaar doordringt in de hele wereld. We komen daardoor dichterbij het moment dat de 'aarde vol zal zijn van de kennis van de Heer'. (Habakuk 2:14a)

Gemeenten in elke buurt

Jezus gaf de gemeente opdracht om in alle volken en overal in de wereld discipelen te maken. Volgens zendingsstrategen zijn er duizenden volken of etnische groeperingen. Het is ook algemeen bekend onder leiders van kerken en gemeenten dat de enige manier om discipelen in een volk of etnische groepering te maken, gemeenten te stichten binnen dat volk of die groep. Het is nodig om een visie te hebben die voorziet in Verzadigde Gemeente Stichting (Saturation Church Planting) waarmee bedoeld wordt dat er in iedere buurt van 500 tot 1000 mensen een gemeente wordt gesticht. Deze visie voor Verzadigde Gemeente Stichting is niet alleen voor ontwikkelingslanden, maar ook voor landen in Europa, Latijns Amerika, Verenigde Staten, Afrika, etc.

Het veld is de wereld

Er is geen kerk of gemeente die alle ongelovigen in een woonplaats of zelfs een buurt bereikt. We hebben alle hulp nodig die we kunnen krijgen om deze mensen te bereiken. Als een opmars van huisk gemeenten de evangelisatie van mijn woonplaats versnelt, zou ik zoveel huisk gemeenten stichten en vermenigvuldigen als ik zou kunnen. En ik zou ook elke andere leider die in vuur en vlam staat voor Jezus, aanmoedigen in zijn pogingen om gemeenten te vermenigvuldigen in mijn woonplaats of welke plaats dan ook.

De dood van trots en hebzucht

Hoe belangrijk is het voor ons om een grote gemeente te hebben met veel giften en prachtige gebouwen? We zijn gaan geloven dat dit tekenen van succes op onze bediening zijn en daarom streven we naar zo groot mogelijke gemeenten. We willen een succes zijn in de ogen van onszelf, mensen om ons heen en andere leiders. We worden telkens weer gevangen in een web van misleiding. Dit produceert een geest van hebzucht, egoïsme en trots. En daarom wordt er niet meer gedacht aan het uitzenden van iemand in het zendingsveld of in de straat om een andere gemeente te starten. Alles is gericht op toevoeging aan de bestaande gemeente. De Geest van God wordt in zulke kerken verdriet aangedaan.

Ontwikkeling van onbetaalde leiders, vanuit de gemeente

Sommigen zijn bezorgd dat de visie voor vermenigvuldiging van huisk gemeenten zal leiden tot onbekwame, onbevoegde leiders. Maar Jezus ging niet naar de religieuze instanties in zijn dagen om de mensen uit te zoeken die gebruikt zouden worden om zijn gemeente te bouwen. Hij koos vissersmensen en gewone mannen die Hij bekrachtigde met de heilige Geest. God houdt er van om kleine en zwakke dingen te gebruiken.

'Ziet slechts, broeders, wat gij was toen gij geroepen werd: niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken. Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft

God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wel iets is, zijn kracht te ontnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God.' (1 Korinthiërs 1:26-19)

In elke beweging van betekenis bij het verspreiden van het evangelie, wereldwijd en door de geschiedenis van de kerk heen, hadden gewone mannen en vrouwen een leidende rol. John Wesley was een man die jarenlang gestudeerd heeft op geestelijk terrein en heeft als leider van een grote opwekking en gemeentestichtingen geen gemeenteliders gezocht op gevestigde scholen voor religieus onderwijs.

"Geef me twaalf mannen die Jezus liefhebben met hun hele hart en die niet bang zijn voor mensen of duivels en het maakt me niet uit of dit geestelijken of leken zijn, maar met deze mensen zal ik de wereld veranderen."

En dat is precies wat John Wesley deed.

Het evangelie verkondigen in de openlucht was in Wesley's dagen het hoogtepunt van heiligschennis en een ernstige belediging aan het adres van de gevestigde kerk. Het was ondenkbaar in de kerk van Engeland, om buiten de muren van het heiligdom, het heilig Woord van God te verkondigen. De Wesley-broers en George Whitefield werden jarenlang vervolgd doordat ze de langdurige tradities van de gevestigde kerk doorbraken, maar dat schrok hen niet af. Zij kenden het Woord van God en waren ervan overtuigd dat als Jezus dit kon doen, zij hetzelfde mochten doen.

Uit het boek *Understanding Church Growth*, van Dr. McGravan, is het volgende gedeelte overgenomen.

"Ontwikkel onbetaalde, gewone leiders. Deze gewone, niet deskundige mensen speelden een grotere rol in stedelijke uitbreidingen van de gemeente. Eén geheim van groei in de steden van Latijns-Amerika was dat vanaf de start onbetaalde, gewone mensen de gemeenten leidden, waardoor het echte Chileense of Braziliaanse gemeenten werden. Als in welk land ook arbeiders, monteurs, kantoormedewerkers of vrachtwagenchauffeurs de bijbel onderwijzen, gebedsgroepen leiden, getuigen van wat God voor hen gedaan heeft en anderen aansporen, komt de christelijke boodschap heel goed over. Onbetaalde leiders hebben hun gewone werk, verdienen net zoveel als anderen, lopen dezelfde risico's bij hun werk en zijn ook gebonden aan werktijden. Hun gebrek aan nauwkeurig bijbelonderwijs of mooie gebeden weegt niet op tegen hun persoonlijk contact met de mensen uit hun eigen buurtgemeenschap. Geen enkele betaalde arbeider van buiten en zeker geen buitenlandse zendeling weet zoveel van een buurtgemeenschap als iemand uit die buurt met zijn of haar vele contacten en relaties. Echt, op nieuwe plaatsen kan een buitenstaander nieuwe gemeenten stichten, maar hoe eerder hij de leiding overlaat aan de mensen uit de plaats, hoe beter."

In zijn boek, *Breaking The Stained Glass Barrier* schrijft David Womack, een zendeling van de *Assemblies of God*:

"Er is maar één manier waarop de Grote Opdracht vervuld kan worden en dat is door het stichten van evangelieverkondigende gemeenten in elke gemeenschap op deze aarde."

Roger Greenway, een specialist in het bereiken van steden met het evangelie, zegt in *Discipling the City*:

"De evangelisatietask van de kerk vereist dat in ieder afgelegen gebied, appartement, gebouw en buurtschap een gemeente aanwezig is die trouw is aan Gods Woord."

Miljoenen nieuwe gemeenten

Toen ik voor het eerst het boek *DAWN 2000* van Jim Montgomery las, kon ik de subtitel 'Zeven miljoen kerken te gaan' moeilijk geloven en dacht bij mezelf: 'hoe durft iemand zelfs maar te denken aan miljoenen nieuwe gemeenten'. Ik hoefde niet lang te lezen toen ik ook geloofde in zeven miljoen nieuwe gemeenten over de hele wereld, omdat we op het punt staan van de grootste en sterkste zendingsbeweging in de geschiedenis. Er is nu meer interesse in het bereiken van elke natie, stam en volk dan er ooit geweest is sinds Jezus stierf, opstond en terugkeerde naar de Vader.

Niet alleen in de USA, Canada en Engeland, maar ook vanuit Brazilië, Zuid-Afrika, Rusland, Korea, Chili, India, China en al de eilanden in de oceaan is de roep:

"Laat ons de taak volbrengen in het jaar 2000. Laat ons de opdracht van Christus vervullen om het evangelie aan ieder schepsel te brengen en alle naties te discipelen, zodat Christus kan regeren in gerechtigheid en de koninkrijken van deze wereld onderworpen worden aan Christus."

Deze beweging is op dit moment nog aan de gang (ook nu het jaar 2000 achter ons ligt, wordt die roep ook in (delen van) Europa sterker hoorbaar; toevoeging van de vertaler). De steen uit Daniël's visioen, die zonder toedoen van mensenhanden uit de rotsen losraakte en de voeten van het beeld verbrijzelde, wordt elke dag groter en groter. De voeten van het wereldsysteem zijn al lang geraakt en spoedig zal de steen uitgroeien tot een grote berg, die de hele wereld zal vullen en zoals de wateren van de zee, zo zal de kennis van God de aarde bedekken.

De sleutel voor het vervullen van de Grote Opdracht is gemeenten stichten. Het plan wat de aandacht van veel zendingsstrategen trekt, is om in elke buurtschap van 500 tot 1000 mensen een gemeente te stichten verzadigde gemeentestichting. We moeten ons concept van de kerk met gebrandschilderde ramen overboord zetten. We moeten niet langer denken aan een gebouw, maar als we praten over de kerk moeten we gaan denken aan mensen. En dat betekent mensen die samenkomen in de naam van Jezus, in huizen, winkels, kantoren, fabrieken, opslagplaatsen, scholen, aula's, parken, gevangenissen, ziekenhuizen, verlaten gebouwen, straathoeken, hallen, clubhuizen en in kerkgebouwen.

De huisgemeenteleider

'En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraren, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het Lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom van de volheid van Christus.' (Efeziërs 4:11-12)

De herder is deel van een team om het Lichaam te laten groeien naar volwassenheid. Eigenlijk heeft het Lichaam zelf de taak om zichzelf tot volwassenheid te brengen. De apostel, profeet, evangelist, herder en leraar zijn toegerust voor het Lichaam 'tot opbouw van het Lichaam van Christus' totdat wij allen de eenheid van geloof en de kennis van de Zoon van God bereiken, de mannelijke volwassenheid, tot de maat van de volheid van Christus waardoor het hele Lichaam, met elkaar verbonden door elk gezond verbindingsdeel, lichamelijk groeit en zichzelf opbouwt in liefde.

Waarheid en leugen

We kunnen niet toestaan dat de vijand een zo grote overwinning behaald door het niet erkennen van de bediening van de echt door God geroepen en gezalfde herder. We kunnen niet alle herders afkeuren omdat sommigen op zichzelf zijn gericht, zichzelf dienen of misbruik maken van hun geestelijke autoriteit en positie. Als er vervalsingen zijn, zijn er ook originele en authentieke. We hebben net zo min het recht om de bediening van herder te schrappen als met de bediening van apostel, profeet, evangelist en leraar. Zij hebben allemaal bevoegdheden gekregen van God om een functie te vervullen voor de opbouw van de gemeente.

Het is het Lichaam dat het Lichaam opbouwt

Het werk van apostel, profeet, evangelist, herder en leraar is om het Lichaam zo toe te rusten dat zij zichzelf kan bedienen. Als we dit verkeerd zien en proberen het werk van het Lichaam aan de genoemde bedieningen toe te schrijven, zullen we nooit het Lichaam van Christus zien groeien naar de maat van de wasdom van de volheid van Christus. De Living Bible zegt: 'Het hele Lichaam is pas perfect als elk deel goed functioneert en de andere delen helpt, opdat het hele Lichaam gezond is en groeit en vol van liefde is.'

Het doel van leiders in de kerk

Eeuwenlang hebben kerkleiders geprobeerd het werk te doen dat alleen het Lichaam kan doen en het Lichaam heeft zichzelf niet opgebouwd tot de maat van wasdom van de volheid van Christus. De 'effectieve werking van ieder deel' van het Lichaam is de enige manier waardoor dat kan, maar het Lichaam moet toegerust worden door de leiders die God voor dat doel in de gemeente heeft geplaatst.

De apostel, profeet, evangelist, herder en leraar zijn geldige leiders, gegeven door de Heer als gave aan Zijn gemeente met een speciaal doel het toerusten van de gemeente om zichzelf te kunnen opbouwen. Het niet toestaan dat de leiders functioneren voor het Lichaam is net zo slecht als het niet toestaan dat het Lichaam functioneert voor de leiders. Het Lichaam van Christus zal alleen op sterkte komen als ieder deel op de juiste manier functioneert, inclusief herders en andere leiders.

Twee motoren

In elke auto zitten twee motoren, één die loopt op brandstof en één die loopt op elektriciteit. De brandstofmotor is groot ten opzichte van de elektromotor, maar het is die heel kleine elektromotor die is ontworpen om de brandstofmotor te starten en het is de brandstofmotor die ontworpen is om de kracht te leveren voor het voortbewegen van de auto. Hoe eerder de grote motor werkt, hoe eerder de kleine motor zich ontkoppelt. Als dat niet gebeurt, zal die kleine motor binnen korte tijd verbranden.

De apostel, profeet, evangelist, herder en leraar zijn bedienden voor het Lichaam van Christus om te handelen als 'startmotor' om het Lichaam te laten functioneren om daarna, net als de startmotor, zich te ontkoppelen zodra de grote motor gestart is. Zo moet het met de wijze leider gaan. Hij moet niet blijven als het Lichaam functioneert, want dan 'brandt hij uit', net zoals de startmotor als die zich niet ontkoppelt na het starten.

Zolang de kleine startmotor probeert de auto voort te bewegen op de kracht van een enkele accu, zal de auto nooit dat doen waarvoor het ontworpen is. Het is alleen die krachtige brandstofmotor die ontworpen is om de auto voort te bewegen en het is alleen het Lichaam van Christus dat ontworpen is om het Lichaam op te bouwen tot de maat van wasdom van de volheid van Christus. Alleen als het Lichaam van Christus wordt vrijgelaten om zichzelf te bedienen zal het eens de volle rijpheid in Christus bereiken.

Gods gaven zijn goede gaven

Het woord van God noemt deze mannen en hun functies in de gemeente 'gaven'. Zij zijn door God gegeven gaven. Alle gaven van God zijn goed. Geen enkele is slecht. Als sommige gaven immoreel en verdorven zijn, dan is dat niet de fout van de gever. Laten we God geloven dat hij in deze tijd een herstel wil brengen van goddelijke herders, profeten, evangelisten, leraren en apostels.

Herderlijk overzicht

Blijkbaar functioneerden de huisgemeenten die Paulus stichtte in Derbe, Ikonium, Antiochië en Lystra voordat hij oudsten aanwees (Handelingen 13 en 14). Hoe meer we ons realiseren waarvoor het Lichaam van Christus ontworpen is en wat het moet doen, hoe eerder we de explosieve groei zullen zien waar we over lezen in het nieuwe testament. Een herder moet niet over de schouder van een schaap meekijken om te zien of het wel eet. De herder moet er eenvoudigweg voor zorgen dat het schaap op een goede plaats is waar voldoende te eten valt en het verder met rust laten. De herder is er nodig om zorg te dragen voor speciale problemen, maar moet het niet nodig vinden om bij alles betrokken te zijn wat de schapen doen als ze samen komen.

Aan de andere kant, gaf Jezus zelf een beeld van hoe het is als een kudde geen herder heeft: 'Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.' (Mattheüs 9:36)

Een tijdje geleden bad ik over hoe te functioneren als een herder. Ik wist eerlijk gezegd niet hoe ver ik me terug moest trekken om het Lichaam te laten functioneren. "Heer", bad ik, "geef me wijsheid in deze zaak." De Heer hoorde mijn gebed en gaf me twee kleine gelijkenissen uit mijn eigen leven die me de rol van herder hielpen begrijpen.

Een tomatenplant?

Als eerste sprak Hij tegen me over het gebruik van een tomatenplant. Terwijl mijn vrouw en ik op een dag aan de lunch zaten, viel het me op hoe smakelijk onze tomaten waren die we in eigen patio hadden gekweekt. "De tomaten uit de supermarkt zijn niet zoals deze" zei ik, "deze zijn veel lekkerder!" Toen ik dat zei hoorde ik de Heer zeggen, "hoeveel werk heeft het je gekost om deze tomaat zo te krijgen?" "Niet erg veel", dacht ik bij mezelf, "Ik heb de grond in een pot gedaan, tomatenplanten gehaald, de wortels onder de grond gestopt en de plant af en toe water gegeven. Soms heb ik wat plantenvoeding toegevoegd."

"Zo moet het met de gemeente gaan" zei de Heer. "Jij hoeft niet veel te doen, want deze tomatenplanten doen wat ze moeten doen. Jij hebt alleen de omstandigheden voor groei geschapen en ze groeiden. Het is in hun genen geprogrammeerd om te groeien en die prachtige, rode, sappige, lekkere tomaten voort te brengen. Zo moet het ook met de gemeente gaan. Het is organisch en als je met Mij wil samenwerken om de juiste

voorwaarden te scheppen, zal de gemeente groeien uit zichzelf. Het zal groeien omdat ik dat zo bepaald heb."

Een vuur op het strand

Niet lang daarna gaf de Heer me een andere vergelijking die ik me herinnerde en deelde met anderen. Toen we een paar jaar geleden in Laguna Beach in California woonden, was het mijn gewoonte om vroeg in de morgen naar het strand te gaan. Ik nam dan een strandstoel mee, lucifers, oude kranten, wat boeken en mijn bijbel. Er was altijd voldoende wrakhout wat ik kon verzamelen om een vuurtje te maken op het strand. Op een bepaalde morgen maakte ik ook een vuur en na ongeveer een uur ging ik een strandwandeling maken. Toen ik terugkwam bij het vuur, smeulde het alleen nog maar. Ik vond nog een stuk hout en porde wat in het houtskool. Ik haalde het niet verbrande hout weg en in minder dan een minuut laaide het vuur weer op. Ik ging nog even zitten om van het vuurtje te genieten, voordat ik weer naar huis zou gaan om te eten.

Toen ik in het vuur zat te kijken sprak de Heer tot me: "Zo is de gemeente. Het is als waken over dit vuurtje. Je kunt een vuur niet laten branden. Je kunt alleen de voorwaarden scheppen voor het branden van het vuurtje. Toen het vuurtje smeulde, liet je het weer ontvlammen omdat je zag dat dat nodig was. Jij kunt niet het vuur van mijn Geest brengen, maar je kunt helpen bij de voorbereiding van Zijn komst. Ik wil dat je geniet van het hoeden van de gemeente. Het enige wat je hoeft te doen is er klaar voor zijn om de houtskool op te porren en brandstof toe te voegen. Dat is wat een herder, een oudste moet doen. Het vuur ontvlamt vanzelf."

Bekwaamheid van oudsten

In Handelingen 20:28-30 spreekt Paulus alle oudsten van Efeze aan:

'Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente van God te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft. Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen die de kudde niet zullen sparen en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken.'

Dit maakt duidelijk dat de functie van een oudste dezelfde is als een herder, dominee of pastor.

Zij zijn allen dezelfde persoon

De bekwaamheid van een oudste is genoteerd op twee plaatsen in het nieuwe testament:

'Ik heb u op Kreta achtergelaten met de bedoeling, dat gij in orde zou brengen hetgeen nog verbetering behoefde, en dat gij, zoals ik u opdroeg, in alle steden als oudsten zou aanstellen mannen, die onberispelijk zijn, één vrouw hebben, die gelovige kinderen hebben, die niet in opspraak zijn wegens losbandigheid of van geen tucht willen weten. Want een opziener moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods, niet aanmatigend, niet driftig, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, niet op oneerlijke winst uit, maar gastvrij, met liefde voor wat goed is, bezadigd, rechtvaardig, vroom, ingetogen, zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen.' (Titus 1:5-9)

En:

'Dit is een betrouwbaar woord: indien iemand staat naar het opzienersambt, dan begeert hij een voortreffelijke taak. Een opziener dan moet zijn onbesproken, de man van één vrouw, nuchter, bezadigd, beschaafd, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, maar vriendelijk, niet strijdlustig of geldzuchtig, een goed bestierder van zijn eigen huis, die met alle waardigheid zijn kinderen onder tucht houdt; indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor de gemeente Gods zorgen? Hij mag niet een pas bekeerde zijn, opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel van de duivel valt. Hij moet ook gunstig bekend zijn bij de buitenstaanders, opdat hij niet in opspraak komt en in een strik van de duivel valt.' (1 Timotheüs 3:1-7)

In beide tekstgedeeltes is geen vermelding van een academische prestatie die nodig is voor de bediening van een oudste, een leider. Alle belangrijke kwaliteiten van een leider hebben te maken met wandelen met Jezus. Hier zijn in één lange lijst:

1. Onberispelijk
2. Eén vrouw

3. Gelovige, gehoorzame kinderen
4. Gastvrij
5. Het goede liefhebbend
6. Zelfbeheersing
7. Heilig
8. Gehoorzaam
9. Bekwaam om te onderwijzen
10. Gematigd
11. Respectabel
12. Drinkt niet te veel wijn
13. Niet gewelddadig
14. Geen ruziezoeker
15. Niet op geld belust
16. Geeft leiding aan zijn eigen huishouden
17. Volwassen in de dingen van de Heer
18. Een goede naam

Dat is alles! Dit zijn eenvoudigweg de kwaliteiten van een geestelijke man, een man volledig toegewijd aan Jezus Christus.

De reden waarom we leiders willen die een jarenlange studie van allerlei kennis hebben gevolgd, is dat we afgeweken zijn van eenvoud. Kerk is niet langer een simpel samenkomen van gelovigen voor onderlinge opbouw en aanbidding. Het is BIG BUSINESS geworden.

Maar God roept ons terug naar eenvoud. En Hij roept ons ook op om de mannen en vrouwen te (h)erkennen die Hij naar voren schuift in leiderschap. Als we ons concept van kerk vereenvoudigen, vereenvoudigen we automatisch de vereisten voor leiderschap.

HOOFDSTUK ACHT **EEN WIEL OF EEN WINGERD**

Stel je een wiel voor met spaken die vanuit het middelpunt naar allerlei richtingen gaan. Stel je ook een wingerd voor die over de grond groeit en zich in allerlei richtingen vertakt, hier en daar wortel schiet en daar een nieuwe plant begint die met hetzelfde vermogen weer gaat vertakken en wortel schieten. Welke van de twee is de beste beschrijving van de strategie van Verzadigde Gemeente Stichting? Het gaat niet om de vraag welke werkt. Ze werken allebei, maar de één is een organisatie en de ander een organisme. Sommige kerken gebruiken het concept van het wiel en andere ontdekken de wijsheid van het concept van de wingerd.

Het wiel

Het concept van het wiel roept alle babygemeenten op om afhankelijk en dicht bij de moedergemeente te blijven. Meestal worden ze geen volwaardige kerk genoemd. Ze worden gezien als een uitbreiding van de moederkerk. Alle mensen in de kleine kerk ontmoeten elkaar doordeweeks, opdat ze deel kunnen nemen aan de dienst van de moederkerk op zondagmorgen. Alle financiële bijdragen en giften zijn gekanaliseerd in de moederkerk en de leiders van de babykerken (lees huisgroepen, kringen of cellen) worden niet beschouwd als herder. Soms groeit een babykerk en wordt daardoor een rijpe, betrouwbare kerk en wordt er een herder (pastor of dominee) aangesteld. Dit is volgens het wielconcept. Het is soms erg succesvol geweest en heeft soms enkele heel grote gemeenten geproduceerd.

De wingerd

Het concept van de wingerd kan geïllustreerd worden met de spinnenplant. De spinnenplant heeft lange, elegante, bont geschakeerde bladeren en lijkt op een miniatuur treurwilg. Vanuit de bladeren groeien lange loten die kleinere spinnenplanten produceren op plaatsen langs zo'n loot. De kleine plantjes worden niet zo groot als de moederplant omdat de moederplant geworteld is in grond en de kleine plantjes in de lucht bungelen en al hun voedsel van de moederplant onttrekken. Als deze prachtige hangplant op de grond geplant wordt, zodat de loten over de grond groeien, zullen de babyplantjes wortels gaan schieten. Vervolgens beginnen die plantjes te groeien en produceren zelf loten en talloze nieuwe spinnenplantjes.

Neigingen

Het wiel neigt ernaar alles naar zich toe te trekken, de wingerd neigt naar uitzenden.

Het wiel neigt naar plaatselijk, de wingerd neigt naar interplaatselijk.

Het wiel neigt naar toevoeging, de wingerd neigt naar vermenigvuldiging.

Het wiel neigt naar één kerk bouwen, de wingerd neigt naar veel kerken bouwen.

Het wiel neigt naar beperkte zendingsdrang, de wingerd neigt naar grotere zendingsdrang.

Het wiel omvat de gemeente, de wingerd omvat de wereld.

Het wiel leidt leiders van groepen op, de wingerd leidt iedereen op.

Het wiel werkt naar celgroepen, de wingerd werkt naar gemeenten die in huizen samenkomen.

Laat de Heer van de oogst ons een visie geven voor gemeentestichting die een volledige vrijheid van het leven van de kerk toestaat en dat zichzelf vermeerderd zonder beperking!

HOOFDSTUK NEGEN ÉÉN STAP NAAR EENHEID

Iemand zal vragen: "Maar zullen deze kleine huiskerken, verspreid over een woonplaats, geen verdeeldheid en scheuringen veroorzaken binnen het Lichaam van Jezus Christus in een woonplaats?" Kleine kerken veroorzaken niet meer verdeeldheid dan grote kerken. Heel grote kerken en heel kleine kerken hebben dezelfde uitdaging om te werken aan eenheid.

Organisatorische eenheid of geestelijke eenheid

"Maar wat is het verschil tussen geestelijke eenheid en organisatorische eenheid?" We zijn allen leden van hetzelfde Lichaam, dus zijn we één, geestelijk. Ik ben geen lid van jouw organisatie, maar als je toebehoort aan Jezus, behoort je toe aan mij en ik behoort toe aan jou, omdat alles wat toebehoort aan de Vader en de Zoon, toebehoort aan alle kinderen van God, overal. We zijn delen van Zijn Lichaam en dus delen van elkaar.

Eén woonplaats – één kerk

Paulus schreef nooit aan de kerken van een woonplaats. Hij schreef altijd aan 'de kerk' van een bepaalde woonplaats. Er is maar één kerk in elke woonplaats. Hij schreef aan de kerk in Rome, Korinthe, Efeze, etc. Hij schreef wel aan de kerken in Galatië, in Azië, etc. omdat dit geen woonplaatsen waren maar provincies.

Er is maar één kerk in elke woonplaats, hoewel er veel gemeenten kunnen zijn die samenkomen in Jezus' naam binnen die woonplaats; al die kleine gemeenten vormen die ene kerk in die woonplaats. Zoals alle plaatselijke kerken over de hele wereld het Lichaam van Jezus Christus, de universele kerk, vormen, zo maken alle kerken (gemeenten) binnen een woonplaats de kerk van die woonplaats.

Bewaar de eenheid

In Efeziërs 4:3-6 lezen we:

'..... en u te beijveren de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: één Lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.'

In deze passage zei Paulus niet: 'Vestig de eenheid van de Geest'. Hij zei: 'Bewaar de eenheid van de Geest', alsof het iets is dat al gevestigd is. Hij spreekt hier alsof eenheid iets is dat automatisch komt als een deel van het geheel. We zijn wedergeboren in eenheid omdat er één Lichaam, één Geest, één Heer, één Vader, één God is. Ons deel is eenvoudigweg een erkenning van de al aanwezige eenheid. Om de opdracht te vervullen om eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede, moeten we iets bewaren wat we al hebben, want je kunt niet bewaren wat je niet hebt. Deze eenheid ligt niet binnen uiterlijke structuren. Het is evenmin geboren binnen externe banden en ook niet binnen het handhaven van externe banden. Het is geboren in de Geest en in het hart. Het is een inwendige houding. Het is een houding naar mensen toe, naar de mensen van God.

Eenheid met variatie

Alle variaties die we willen zijn mogelijk, voor zover organisaties, denominaties en genootschappen er belang bij hebben en toch de eenheid in de Geest bewaren. We worden niet samengehouden door een 'formeel lidmaatschap'. We worden samengehouden door 'de eenheid van Geest door de band van de vrede'. Aan de andere kant kun je één gigantische organisatie op aarde hebben waar elke christen deel van uit maakt en toch geen echte eenheid in de Geest hebben, hoewel je organisatorische 'eenheid' hebt.

De 'band' in Efeziërs 4:3-6 spreekt van iets dat samenbindt, als een touw of riem. Die band is 'vrede'. Het tegenovergestelde van vrede is onrust of oorlog. Als je een houding hebt van liefde en acceptatie van je broeders en zusters in andere kerken, ben je bezig de eenheid te bewaren met hen. Die schep je niet. Je houdt het levend in je eigen geest, en dat is waar eenheid bestaat, in het hart. Het werkt zichzelf op verschillende manieren naar buiten, maar het bestaat in de geest door middel van de heilige Geest. Omgekeerd, als je een houding hebt van onrust, een neiging naar verdeeldheid of sektarisme, dan bewaar je niet de eenheid in de Geest door de band van de vrede.

Een inwendige stap

De ene stap naar eenheid, en er is er maar één, staat in Romeinen 14:1 en 15:7: 'Aanvaardt de zwakke in het geloof, maar niet om overwegingen te beoordelen. aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft tot heerlijkheid Gods.' Het woord aanvaarden, accepteren, betekent welkom heten, aannemen, ontvangen, verwantschap bevestigen, belijden en het als een feit verklaren dat we één zijn, dat we geboren zijn in één en dezelfde geestelijke familie. We zijn allemaal broeders en zusters omdat Jezus onze Verlosser en God onze Vader is! Zoals Jezus ons aangenomen heeft met al onze gebrokenheid, fouten en onvolwassenheid, zo moeten wij elkaar ook aannemen.

Neem de stap nu

Deze ene stap naar eenheid kun je zetten op de plek waar je nu bent. Je kunt je nu naar de Heer keren en bidden:

"Vader, in de naam van Jezus Christus, mijn Heer, erken ik dat ik een deel van uw geestelijke Lichaam ben, de kerk in deze woonplaats en in heel deze wereld. Ik wil iedereen die een kind van U is, aannemen en ontvangen als mijn broeder en mijn zuster, omdat U onze Vader bent. Het maakt me niet uit waar ze wonen. Het maakt me niet uit welke huidskleur ze hebben, welke vorm, specifieke leer of uiting ze er ook op na houden, of ze nu calvinist, lutheraan of anders zijn, of ze nu gedoopt zijn of niet. Het maakt me niet uit op welke dag van de week ze naar welke kerk ook gaan, of ze nu katholiek zijn, Jood, protestants, Jehovagetuige, of ze nu fundamenteel, gematigd of vrijzinnig zijn, of wat dan ook, ik verklaar nu in de naam van Jezus Christus de Heer, de Zoon van de Almachtige God, dat ik één ben met elke andere wedergeboren gelovige die leeft, die heeft geleefd en die zal leven in tijd en eeuwigheid. Ik wil hen aannemen, ik wil hen ontvangen. Ik wil van hen houden en hen ondersteunen. Ik wil voor hen bidden zoals U me beveelt, Heer, ik wil samenwerken met ze en ik wil me inspannen om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede. Amen."

Als je dit gebed eerlijk en oprecht hebt gebeden, heb je de ene stap naar eenheid gezet. "Maar hoe zit dat nou met de eenheid van geloofsprincipes? Hoe kunnen we samen optrekken zonder het eens te zijn?" God stuurt ons niet allemaal in dezelfde richting. We moeten de eenheid van de Geest bewaren, totdat we 'de eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben' (Efeziërs 4:13). We kunnen de geestelijke eenheid bewaren terwijl er verschil van geloofsprincipes is.

Eén centrale waarheid

Er is maar één centrale waarheid waaromheen we allen kunnen verklaren dat we één zijn en dat is niet een les, of een concept, of een principe, of een leer. Het is geen kerk, denominatie, of beweging. De waarheid is een persoon. Jezus is de Waarheid. Hij zei: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven." Als we tot Hem komen, geeft Hij ons Leven. We worden wedergeboren! Toen de gevangenenbewaarder van Filippi aan Paulus en Silas vroeg 'Wat moet ik doen om behouden te worden?', was het antwoord niet 'geloof onze leer en wordt lid van onze organisatie'. Het antwoord was 'geloof in de Heer Jezus Christus en je zult gered worden.' We geloven in een Persoon en worden geboren in het Koninkrijk van God. Als we deel uitmaken van Jezus, dan maken we deel uit van elkaar. We zijn één in Hem. Hij die Jezus heeft, heeft leven. Hij die Jezus niet heeft, heeft het leven niet. Wij zijn gered, niet door een geloofsleer aan te nemen, maar door Jezus Christus in ons hart te ontvangen.

Ontvang elkaar

In elke kerk, of het nu een huisgemeente of traditionele kerk is, moeten we elke gelovige accepteren, aannemen als leden van hetzelfde Lichaam zonder acht te slaan op de denominatie, de groep of het kerkgenootschap waar die ander bij hoort. God mag ons van tijd tot tijd leiden in samenwerking bij grotere projecten, maar de meest krachtige uitdrukking van eenheid is het herkennen en het erkennen van wat die ander al doet.

Veel leiders – één leger

We zijn allemaal in een oorlog met satan verwickeld en er zijn veel generaals, luitenanten, kapiteins en andere soldaten, maar er is één Hoofd, onze hoogste Commandant: Jezus Christus. Hij zei: 'Ik zal mijn gemeente bouwen.' En dat is wat hij doet. Laten we ruimte voor Hem maken om Zijn gemeente te bouwen. Hij rekent op elke kleine eenheid van Zijn machtige leger. We zijn misschien verdeeld over verschillende divisies, in verschillende eenheden, of aan een andere frontlinie, maar we zijn nog steeds één leger, één volk, vechtend in dezelfde oorlog

en tegen het koninkrijk van duisternis. Laten we elkaar bekrachtigen en ondersteunen op de verschillende plaatsen van dienst zonder te denken dat we verdeeld zijn omdat we niet op dezelfde plek zijn, dezelfde dingen doen of op hetzelfde tijdstip onder dezelfde vlag zijn.

Veel stammen – een volk

Er waren twaalf stammen in Israël, elk met zijn eigen territorium, stamboom, leiders en vlag. Maar zij waren één volk, Israël. We bestaan uit honderden, misschien duizenden verschillende denominaties, genootschappen, groepen, organisaties en kerken, maar we zijn één volk, het volk van God, de God van Israël. We hoeven niet fysiek samen dezelfde dingen onder dezelfde vlag te doen om één te zijn. We zijn al één, dus laten we krachtig onze eenheid proclameren en ons werk doen: overal het Koninkrijk van God brengen terwijl we elkaar bevestigen, bekrachtigen, accepteren en ontvangen. Dat is de éénheid van de Geest bewaren door de band van de vrede.

HOOFDSTUK TIEN

WAT DOE JE IN EEN HUISGEMEENTE?

Het is veelbetekenend dat noch Paulus, noch Jezus zelf specifieke instructies aan ons gaf voor wat betreft wat we moeten doen als we als gemeente samenkomen. Jezus' woorden waren erg eenvoudig in Mattheüs 18:20,

'Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.'

Hij zei niet dat ze bepaalde dingen moesten doen waardoor Hij in hun midden zou zijn, behalve dat ze moesten samenzijn in Zijn naam.

De apostel Paulus gaf een beetje inzicht in de aard van de vroege gemeentenamenkomsten in 1 Korinthiërs 14:26: 'Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden.'

Kerkdiensten waren in die dagen niet 'spreker georiënteerd'. Het was een open ontmoeting waar elk persoon gericht was op voordeel voor het hele Lichaam. De oefening in geestelijke gaven werd aangemoedigd zodat iedereen gezegend en opgebouwd werd. We kunnen uit het boek Handelingen en de brieven een aantal belangrijke elementen van een kerkdienst verzamelen. Hierna volgen een aantal dingen die belangrijk zijn om te bestuderen als we samenkomen.

Aanbidding en gebed

Het is altijd goed om elke ontmoeting te beginnen met geruime tijd van lofprijs en aanbidding, gecombineerd met spontane gebeden. Soms is dit iets tussen onze geest en God, maar soms wil Hij nadruk leggen op het hardop uitspreken van een gebed waardoor iedereen wordt opgebouwd.

Een muziekgroepje is een toegevoegde dimensie aan de gebedstijd, maar is niet absoluut belangrijk. Gebedstijd zonder muziekbegeleiding kan soms enorm krachtig zijn. Ook zingen wat ons hart ons ingeeft zonder instrumenten is pure lof en aanbidding. Wij denken vaak dat we een bepaald gevoel moeten krijgen, anders zijn we niet doorgedrongen in het 'heilige der heilige'. Maar we zijn niet gemaakt voor ons eigen plezier, maar voor dat van onze Heer en Hij is volledig blij met alle lof en aanbidding, zolang het maar komt uit een eerlijk en oprecht hart. Er zullen momenten zijn dat de heilige Geest ons leidt in enkel aanbidden. Wees gevoelig voor de leiding van de heilige Geest. Alle dingen komen voort uit gebed, lofprijs en aanbidding.

Delen

Het is een tijd om de gaven van de heilige Geest te delen, zegt 1 Korinthiërs 14:26. In een open ontmoeting zal de leider de groep aanmoedigen om te getuigen, te oefenen, gebed te vragen, korte onderwijzingen te geven, openbaringen te delen, etc. Waak ervoor dat de verlegen en stille mensen niet overschaduw worden door de uitbundige en extroverte. Trek de stillere mensen erbij door aan hen vragen te stellen. Soms is het nodig om de verlegen mensen aan te moedigen 'uit de boot' te stappen door een getuigenis van de Heer te geven en zo hun angst voor mensen te overwinnen. En het is net zo nodig om de 'praatzieken' aan te sporen om zich in te houden en anderen aan het woord te laten.

Avondmaal vieren

Laat enkelen een paar aspecten van avondmaal vieren uitleggen en laat de broeders en zusters daarna deelnemen aan het Lichaam en Bloed van onze Heer door ons verstand en ons geloof. Het is ook de tijd om onszelf te onderzoeken, te verootmoedigen en de zonden te belijden die de Heer ons openbaart wanneer we in stilte wachten op Hem. Het is ook een goed moment om degenen die Jezus Christus nog niet kennen uit te nodigen Hem in hun leven toe te laten en samen met hen te bidden, voordat we het brood en de beker nemen. Velen zijn bereid om Jezus te ontvangen wanneer we een korte uitleg van het evangelie geven en de gemeente in gebed leiden in het aannemen van Jezus Christus. Velen zijn op deze manier tot de Heer gekomen. Degenen die Jezus ontvangen als hun Verlosser kunnen direct gedoopt worden. In de eerste gemeenten in Handelingen werden nieuwe bekeerden dezelfde dag nog gedoopt.

Bediening

Wees open voor de heilige Geest om een ander te kunnen bedienen door profetie, handoplegging voor de doop met de heilige Geest, gebed voor zieken, het vrijlaten van mensen die gebonden zijn door hinderlijke geesten, etc. Laat al de gaven van de Geest vrij stromen voor de opbouw van de gemeente en in overeenstemming met 1 Corintiërs 14. Laat elke gelovige deelnemen bij de onderlinge bedieningen tijdens de samenkomsten.

Bijbelstudie

Iemand geeft een kort onderwijs vanuit het Woord van God. Dit kan door iedereen gedaan worden, zoals staat in 1 Corintiërs 14:26. Lang preken was toen niet de gewoonte. Als de kerk een 'open' karakter heeft, werkt de heilige Geest door verschillende deelnemers tijdens de samenkomst. Door de eeuwen heen is de onderwijslengte groter geworden en overheerst tegenwoordig de hele dienst, waardoor er geen ruimte meer is voor een andere invulling. Dit heeft geleid tot een dienst met toeschouwers van één persoon die zijn gaven deelt, terwijl alle anderen wachten en luisteren en ontvangen en soms slapen. In de huisgemeente kan deze fout eenvoudig vermeden worden door iedereen te betrekken en meer nadruk te leggen op de persoonlijk gaven die voor het hele Lichaam zijn, om zodoende elkaar op te bouwen. De heilige Geest wil elke ontmoeting op een specifieke manier leiden. Maak er daarom geen programma van.

Belangrijke elementen van een huisgemeente, maar eigenlijk van elke gemeente, zijn lofprijs, aanbidding, gebed, delen, onderwijs uit Gods Woord, aanmoedigen om de geestelijke gaven te ontwikkelen, doop in water, doop met de heilige Geest, avondmaal, evangelisatie en het dienstbaar zijn aan de ander. Dit zijn enkele van de dingen die Jezus bedoelde, toen hij zei: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.' (Mattheüs 28:19-20)

HOOFDSTUK ELF **HOE BEGIN JE EEN HUISGEMEENTE?**

Als we de vraag stellen, "Hoe begin je een huisgemeente?" vragen we eigenlijk "Hoe begin je een kerk?" Het woord huisgemeente is geen begrip in het nieuwe testament. Er staat bijvoorbeeld:

'Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis'. (Kolossenzen 4:15)

Er staat niet: '..... de huisgemeente bij haar aan huis.' Een gemeente die samenkomt in een huis, is een kerk!

Supermarkt en kruidenier

We denken aan een kerk stichten en we worden zenuwachtig! We zien het als een enorme taak omdat we denken in termen van grote kerken. We prijzen de Heer voor al die grote kerken die Jezus als Verlosser verhogen, maar in de gemiddelde woonplaats gaat het grootste deel van de inwoners niet naar een kerk. Er is nog ruimte voor veel meer kerken in elke woonplaats op de wereld, zowel grote als kleine kerken. We hebben supermarkten in bijna elke woonplaats, maar we hebben ook kleine kruideniers. Ze doen hetzelfde. Ze bieden voedsel aan. De supermarkten vervullen niet alle behoeften van de inwoners, evenzo bereiken de grote kerken niet alle mensen. Huisgemeenten houden geen wedstrijd met de grote. Ze zijn bondgenoten in de strijd tegen het koninkrijk van de duisternis.

Werk samen met elkaar

Ik zal nooit vergeten wat mijn vriend, Hobart Vann, zei toen hij over zijn belevenissen van de tweede wereldoorlog vertelde. De oorlog liep ten einde en de geallieerden bevrijdden Frankrijk en Italië van de Duitse overheersing. Bij het innemen van een stad zochten de tanks de hogere plaatsen rondom een stad op. Zo stonden de diverse tanks evenwichtig verspreid en klaar om op te trekken. Hobart zei: "Bob, ik heb nooit mijn koepel opengedaan om naar de andere tanks te zwaaien en te roepen: hé jongens, ga daar weg! Dit is ons terrein! Wij hebben jullie niet nodig! Stop met ons terrein binnendringen! We kunnen het zelf wel aan!" Nee, we waren blij dat we het niet in ons eentje moesten doen. Elke tank was welkom. Het ronken van hun motoren klonk als muziek in onze oren. We zouden nog gelukkiger zijn als we twee keer zoveel tanks hadden!" Op dezelfde manier kan niemand van ons zeggen: "Hé jongens! Begin geen nieuwe kerk in deze woonplaats! Wij kunnen het alleen wel aan!" De snelste manier om een woonplaats te bereiken met het evangelie is nieuwe gemeenten te stichten, dus waarom zou ik van slag raken wanneer iemand anders een gemeente sticht, of het nu een huisgemeente is of een die samenkomt in één kerkgebouw?

Verzadigde gemeentestichting en de huisgemeente

Als we woonplaatsen en landen gaan verzadigen met kerken, moeten we beginnen in termen van huisgemeenten. De snelste kerkgroei in de geschiedenis vindt plaats in China door verzadigde gemeentegroei onder leiding van de heilige Geest. Dit is geen theorie maar de praktische werkelijkheid en staat als een getuigenis van de kerk wereldwijd tegenover de effectiviteit van het stichten van massale kerken.

Een gemeente beginnen in huis

De volgende zaken zijn belangrijk bij het opzetten van een huisgemeente. Je kunt er een aantal van gebruiken of allemaal. Het belangrijkste is gehoorzaam te zijn aan wat de heilige Geest je zegt te doen in je eigen situatie.

Bid en betrek anderen daarbij

De sleutel naar alle succes in het Koninkrijk van God is gebed. Maar het is niet genoeg alleen maar te bidden. Ga samen met anderen bidden. Bid om en zoek naar iemand met dezelfde visie en zoek samen in gebed naar Gods wil in hoe te handelen.

Werk samen met een apostel, profeet, evangelist, herder en leraar

In Handelingen 8:1 en 11:19-21 lezen we:

'En Saulus stemde in met zijn terechtstelling. En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid over de streken van

Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen. Zij dan, die verstrooid werden door de verdrukking, welke in verband met Stefanus plaats vond, trokken verder tot Fenicie, Cyprus en Antiochie toe, zonder tot iemand het woord te spreken dan alleen tot de Joden. Doch er waren onder hen enige Cyprische en Cyreense mannen, die, te Antiochie gekomen, ook tot de Grieken spraken en hun de Heer Jezus predikten. En de hand van de Heer was met hen, en een groot aantal kwam tot het geloof en bekeerde zich tot de Heer.'

'En het bericht daarvan kwam de gemeente van Jeruzalem ter ore en zij vaardigden Barnabas af naar Antiochie. Toen deze aankwam en de genade Gods zag, verheugde hij zich en wekte allen op om naar het voornemen van hun hart de Heer trouw te blijven; want hij was een goed man, vol van de heilige Geest en van geloof. En een brede schare werd de Heer toegevoegd. En hij vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochie. En het geschiedde, dat zij een vol jaar in de gemeente gastvrij ontvangen werden en een brede schare leerden en dat de discipelen het eerst te Antiochie Christenen genoemd werden. En in die dagen kwamen profeten van Jeruzalem te Antiochie.' (Handelingen 8:22-27)

Het waren niet de apostelen die de kerk stichtten in Antiochië. Het waren de door de vervolging verstrooide christenen die de gemeente stichtten in die stad. De apostelen zonden Barnabas later om te helpen bij het bemoedigen en versterken.

De enorme groei van huiskgemeenten in China laat zien dat iemand die van de Jezus Christus houdt en Hem wil dienen een huiskgemeente kan beginnen. Maar we hebben apostelen en profeten nodig en alle andere bedieningen zoals bedoeld in Efeziërs 4:11, om het tot perfectie te brengen opdat het zichzelf kan bedienen en zo tot volwassenheid kan komen.

'Vader, laat ons zien hoe we de gemeente moeten ondersteunen, moeten versterken. Help de herders en leiders om de gemeente niet te controleren, niet te onderdrukken, niet te manipuleren of te verstikken. Maak het mogelijk voor ons om de gemeente vrij te zetten zodat het de gemeente kan worden die u bedoeld hebt!'

Vier aan het eind een eenvoudig avondmaal

Er is geen vaste manier waarop wij elkaar ontmoeten. Sommige samenkomsten zullen verlopen met veel lofprijs en aanbidding, andere met veel gebed, weer andere met getuigenissen van Gods goedheid voor ons, sommige met veel bijbelstudie, weer andere waarin de een de ander bedient of iemand iets onderwijst, etc. Hoe het ook loopt, het draait tenslotte allemaal rond het geweldige evangelie van Jezus Christus en daarom is het goed om het avondmaal vaak te vieren. Het regelmatig gedenken van het offer van Jezus is van groot belang.

We doen er goed aan om het verbroken Lichaam en vergoten Bloed elke keer dat we bij elkaar komen te gedenken. Vraag verschillende mensen om hun persoonlijke betekenis van het avondmaal te delen. Laat iemand een korte uitleg van de bedoeling van het avondmaal geven. Het is een uitstekende gelegenheid om mensen tot de Heer te leiden.

Begin klein

'Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.' (Mattheüs 18:20)

De woorden 'vergaderd zijn' kunnen vertaald worden met 'samengekomen'. Er zijn er, volgens dit vers, maar twee of drie nodig om een samenkomst, een gemeente, te beginnen. Een samenkomst van mensen die de naam van Jezus dragen, daar is Jezus in hun midden en daar is kerk! Bid voor groei, maar word niet ontmoedigd als de gemeente klein is. Er zal na verloop van tijd groei komen en er zullen nieuwe gemeenten gesticht worden in een ander deel van de woonplaats of in een andere woonplaats vlakbij.

Wees actief in verschillende huiskgemeenten

Eén persoon kan op een bepaald moment betrokken zijn bij verschillende huiskgemeenten. Sommige gelovigen hebben dit ontdekt en voelen zich vrij om zich in te zetten op meerdere plaatsen binnen het Lichaam van Christus.

Wees vrij om elkaar te ontmoeten op welke tijd en plaats ook

Elkaar ontmoeten kan op zondagmorgen, maar ook op een andere dag of dagdeel. Je kunt samenkomen in een bepaald huis, altijd, of telkens in een ander huis. Je kunt lange samenkomsten hebben, maar ook korte. Het is ook goed als je samen gaat kamperen en daar

een samenkomst hebt. Kerk is mensen die samenkomen in de naam van Jezus. Het is geen religieuze ceremonie.

Maak geen ledenlijst

Maak geen ledenlijst van leden, gastleden en niet-leden om de hiervoor aangehaalde redenen. Ze zullen nooit jouw schapen zijn. Zij behoren tot Jezus wanneer ze wedergeboren zijn. En als ze dat nog niet zijn is het een groot voorrecht wanneer je ze tot de Heer kunt leiden. Maar welkom zijn ze altijd, net als de anderen.

Ontvang allen die komen

Sommigen die in de huisgemeente komen, zijn misschien formele leden van een andere groep. Dat is geen enkel probleem, want wij hebben geen ledenlijst. We proberen niemand af te leiden van iets wat de Heer hen zegt te doen. Maar ook zullen we hen niet weigeren om onze samenkomsten te bezoeken. We moeten al degenen ontvangen, net zoals elke andere bepaalde kerk in de woonplaats iedereen behoort te ontvangen die naar hun samenkomsten komt.

Schrijf geen statuten en reglementen

Het nieuwe testament is ons statuut en reglement. Dat is voldoende. We hoeven geen documenten op te stellen die richting geven aan de gemeente. Een nieuwtestamentische kerk zou haar richting uit het nieuwe testament moeten halen, onder leiding van de heilige Geest. Veel kerken geven om diverse redenen de voorkeur aan het officieel registreren als christelijke organisaties. Laat de Heer je in dit soort zaken leiden. Het enige persoonlijke voordeel hiervan is het kunnen aftrekken van de giften. Er komt een dag dat we eenvoudigweg aan de Heer geven terwijl we niets terug verwachten, ook niet via de belasting. Er is niets op tegen om dit belastingvoordeel te hebben. Gebruik het als de Heer je daar vrede over geeft. Maar eens zal de dag komen dat de nadelen van het geregistreerd zijn opwegen tegen de voordelen.

Ga geen 'modder gooien' naar andere groepen

We zijn deel van alle kerken in onze woonplaats (en wereldwijd), omdat we deel zijn van de 'stadsgrote kerk', de gemeente van je woonplaats. De problemen van de plaatselijke (en wereldwijde) kerk zijn onze problemen omdat wij (deel van) de kerk zijn. Pas op dat je niet in de valstrik valt waar de eerste christenen in Korinthe in vielen. In 1 Korinthiërs 1:10-13 zegt Paulus:

'Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Heer Jezus Christus: wees allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; wees vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen. Mij is namelijk omtrent u, mijn broeders, medegedeeld door de huisgenoten van Chloe, dat er twisten onder u zijn. Ik bedoel dit, dat ieder uwer zijn leus heeft: Ik ben van Paulus! En ik van Apollos! En ik van Kefas! En ik van Christus! Is Christus gedeeld? Is Paulus dan voor u gekruisigd, of zijt gij in de naam van Paulus gedoopt?'

Sommigen zeggen misschien: "Het is fout om te zeggen: ik ben van Paulus, Apollos of Kefas, maar hoe kan het fout zijn om te zeggen: ik ben van Christus?" Het is fout om te zeggen dat je van Christus bent als je daarmee bedoeld dat je niet van die ander bent omdat je van Christus bent. Daar zit een sektarische of verdeelde geest achter. Daarom is het ook fout om te zeggen: "ik hoor bij een huisgemeente en niet bij een bepaalde kerk." Daar zit een mentaliteit achter van 'zij en wij.' De namen uit het aangehaalde vers kunnen eenvoudigweg vervangen worden door 'Hervormd (met al dan niet een bepaalde richting)', 'Gereformeerd (met een bepaalde richting)', 'Rooms Katholiek', 'Evangelisch', 'Charismatisch', 'Jehovah's getuigen', 'Huisgemeente' of welke andere groep maar ook.

WE ZIJN ÉÉN ALS WE DEZELFDE VERLOSSER EN DEZELFDE VADER IN DE HEMEL HEBBEN!
DAAROM MOET ONS DENKEN, SPREKEN EN HANDELEN NIET EEN AFWIJZING MAAR EEN
OMHELZING ZIJN VAN ONZE EENHEID!

Ontmoet elkaar regelmatig

Ik geloof in een gewone kerk zoals de twee discipelen hadden op weg naar Emmaus toen Jezus Christus plotseling 'in hun midden was'. We hebben meer 'kerkdiensten', meer samenkomsten dan we denken vanwege dit soort van 'gewone' tijd met andere gelovigen. Maar als we een gemeente willen stichten, is het goed om op regelmatige basis samen te komen. De Heer kan

ons van tijd tot tijd leiden naar andere tijdstippen of plaatsen, maar het is goed om een regelmatig basis te hebben.

Waarom zouden we samenkomen?

Voor velen is een kerkdienst een opgave, iets wat nou eenmaal moet en ze zijn blij als het weer voorbij is.

Waarom samenkomen?

Het is een logische vraag en verdient een goed antwoord.

Waarom samenkomen?

Hebreeën 10:25 (vertaling van Het Boek) zegt:

'Wij moeten niet uit onze samenkomsten wegblijven. Sommigen maken daar een gewoonte van, maar dat is niet goed. Wij moeten elkaar bemoedigen en waarschuwen, vooral nu we zien dat het niet lang meer zal duren, voor de Heer Jezus terugkomt.'

We moeten samenkomen als we sterk willen zijn voor de dagen die komen. Het hoeft geen grote samenkomst te zijn om te geven en te ontvangen wat je nodig hebt. Het kan een heel kleine samenkomst zijn van twee of drie en het dynamische van de gemeente zal ons met elkaar verbinden en we zullen allemaal gezegend zijn. We moeten niet op zoek zijn naar 'klein zijn', maar als we klein zijn, mogen we daar blij mee zijn.

Waarom samenkomen?

Saamhorigheid is een bron van kracht. Eén andere broeder of zuster kan mijn sterkte vergroten met 1000%. In de geestelijke wereld moeten we zijn als een team. We hebben allemaal blinde vlekken. De enige manier waarop we veilig wandelen is in een groep. Ja, we hebben elkaar echt nodig! Eén verslaat duizend en twee verslaan tienduizend.

Waarom samenkomen?

Jezus stierf voor jou en mij, individueel, maar er zijn veel teksten in de bijbel waar we lezen dat Hij stierf voor de gemeente.

'..... evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft' (Efeziërs 5:25).

Hoe kunnen we zeggen dat we van Jezus houden als we niet dat liefhebben wat Hij liefheeft? We moeten de gemeente liefhebben, omdat Jezus de gemeente liefheeft. Als we het moeilijk vinden om te horen bij die georganiseerde kerk, die geïnstitutionaliseerde kerk, die traditionele kerk, die gedenomineerde kerk, die problematische kerk, die verdeelde kerk, die saaie kerk, denk er dan aan dat Jezus zich eraan verbonden heeft en beloofd heeft nooit te verlaten of te verzaken. We moeten dezelfde houding hebben naar de kerk (alle delen inbegrepen) als onze Heer heeft.

Waarom samenkomen?

Om te ervaren dat Jezus in het midden is. Hij zei:

'Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.' (Mattheüs 18:20)

Hij is niet in het midden van mij. Hij leeft binnenin me. Hij is alleen in het midden van twee of drie of meer, als we samenkomen in Zijn naam. Dat is een heel andere beleving dan Jezus binnenin. Er zijn bepaalde dingen die alleen maar kunnen gebeuren als Jezus in het midden is en als we nooit samenkomen, zullen die nooit gebeuren.

Waarom samenkomen?

Er is een speciale belofte dat:

'..... als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun ten deel zal vallen van mijn Vader, die in de hemelen is.' (Mattheüs 18:19)

We zullen deze belofte alleen maar vervuld zien worden als we samenzijn met tenminste één andere christen.

Waarom samenkomen?

Om het avondmaal samen met anderen te vieren zoals Gods Woord laat zien. Jezus zei:

'En Hij nam een brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het hun, zeggende: Dit is mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo de beker, na

de maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt.' (Mattheüs 22:19-20)

Het avondmaal is ter herinnering in aanwezigheid van zijn mensen. Hoewel het niet verkeerd is om voor jezelf het brood te breken en de beker te nemen, vind je maar één voorbeeld in het nieuwe testament terug: het avondmaal werd altijd samen met anderen gevierd.

Waarom samenkomen?

De apostel Jakobus zegt:

'Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt.' (Jakobus 5:16a)

We zien dat het woord 'elkaar' steeds terugkomt, door heel het nieuwe testament heen. We kunnen er niet omheen dat we een deel van een Lichaam zijn.

Waarom samenkomen?

Om het Lichaam toe te staan elkaar op te bouwen en te bemoedigen. Dit zijn enkele redenen waarom we samenkomen in de naam van Jezus. De bewegingen van opwekking die succesvol doorgaan zijn daar waar Gods mensen dagelijks samenkomen, of tenminste zeer regelmatig. Samenkomsten op alleen zondag was niet standaard in de eerste kerk en het is ook niet (meer) de standaarddag als het vuur van opwekking uitbreekt. Als God met zijn kracht in ons midden komt, hebben we er geen problemen mee om dagelijks samen te komen.

Wees niet bang om het 'kerk' te noemen

Door heel het nieuwe testament heen vinden we veel woorden die gebruikt worden in plaats van het woord 'kerk', bijvoorbeeld discipelen, heiligen, bijeenkomst, vergadering, gelovigen, etc. Er zullen momenten zijn dat we onze ontmoetingen kerk noemen en andere momenten noemen we het gemeente, samenkomst of vergadering. Maar als we bijeen zijn in Jezus' naam, dan weten we dat het de gemeente is, Zijn Lichaam.

Onderworpen aan geestelijke autoriteit

We worden allen opgeroepen om ons te onderwerpen aan door God gegeven geestelijke autoriteit waar we dat ook vinden. Een apostel is een apostel waar hij ook gaat en een herder is een herder waar hij ook gaat. Maar een apostel, profeet, evangelist of leraar kan niet functioneren als hij niet wordt geaccepteerd (erkend) en gerespecteerd (herkend). Zo kan een herder ook niet functioneren waar hij niet ontvangen wordt.

God heeft ons sommigen gegeven die ons nader aan het hart liggen dan anderen, maar we mogen niemand die de Heer tot ons zendt, verwerpen. We zijn leden van elkaar, daarom zijn we allen verantwoordelijk voor elkaar, waar ons leven ook dat van een ander raakt. We moeten de 'stadskerk' - het hele Lichaam van Jezus in een woonplaats - accepteren en aanvaarden, maar we zijn ook deel van het wereldwijde Lichaam. Ik kan geen deel zijn van een broeder of zuster uit mijn eigen woonplaats en tegelijk wel deel van een broeder of zuster uit China of Korea. We zijn allen één Lichaam!

Gebruik 'discussiërende bijbelstudie'

Een aantal jaren geleden liet de Heer ons een vorm van bijbelstudie zien die erg eenvoudig was, spontaan, ongestructureerd, en ongeorganiseerd. Ik noem het 'discussiërende bijbelstudie'. Als je deze vorm van bijbelstudie volgt, heb je geen leraar of bijbelstudiemateriaal nodig. Alles wat je nodig hebt is een bijbel en een paar mensen die willen weten wat de bijbel ons te vertellen heeft. Als iemand met de gave van onderwijzen aanwezig is, laat hem of haar deelnemen als een student en niet als leraar. Het moet een groepsgebeuren zijn en is niet bedoeld voor een monologe toespraak.

De basis voor deze vorm van bijbelstudie is Kolossenzen 4:16:

'En wanneer deze brief bij u is voorgelezen, zorgt dan, dat hij ook in de gemeente te Laodicea voorgelezen wordt en dat ook gij die van Laodicea u laat voorlezen.'

In discussiërende bijbelstudie lezen we eenvoudig de Bijbel: ieder leest een aantal verzen, afhankelijk van hoeveel er aanwezig zijn. Terwijl er gelezen wordt, kan iedereen invallen op elk moment om vragen te stellen of er iets over te zeggen wat hij of zij op het hart heeft. Dat is discussiërende bijbelstudie. Probeer het maar! Je vindt het vast fijn!

Probeer het maar eens in de huiselijke kring. Je zult verrast staan hoeveel gespreksstof er uit voortkomt en hoeveel je ervan leert, wanneer je het Woord van God samen leest. Soms lees je

lange delen zonder dat er een gesprek op gang komt. Laat dan het Woord maar bedienen. Probeer geen gesprek te forceren. Maar als het eenmaal loopt zal het moeilijk zijn terug te keren tot het lezen. De taak van de leider is beiden op gang te houden: het lezen en het gesprek, niet alleen maar het één of het ander.

Je hoeft niet elk woord te ontleden. Lees maar gewoon. Het is verbazend hoeveel je uit de bijbel kunt leren door hem te lezen. Het herinnert me aan een conferentie die we een aantal jaren geleden gehouden hebben. We hadden een bekende bijbelleraar uitgenodigd om te spreken. Tijdens de lunch vroeg ik hem om wat aanwijzingen te geven hoe je de bijbel moest bestuderen. Hij glimlachte en zei: "Ah, dat doet me goed."

Na de lunch stond hij op en zei: "Broeder Fitts heeft me gevraagd enkele aandachtspunten te geven met betrekking tot bijbelstudie, dus hier zijn ze, heeft iedereen pen en papier? Er zijn drie punten. Punt één is: LEES DE BIJBEL! Punt twee is: LEES DE BIJBEL! En punt drie is: LEES DE BIJBEL! Dat is het." Iedereen begon te lachen, maar hij lachte niet. Hij meende het echt. Hij maakte geen grapje. Ons lachen verstomde. We begrepen hem. Hij ging verder met uitleggen waarom het zo belangrijk is om de bijbel te lezen zonder direct de bijbel te bestuderen. Ik heb die krachtige les nooit vergeten. De meeste gelovigen hebben de bijbel nog niet één keer gelezen.

Paulus vermaande Timoteüs:

'..... moet gij u toeleggen op het voorlezen, het vermanen en het leren.' (1 Timoteüs 4:13)
(De *Amplified* bijbelvertaling zegt het zo: '..... wijdt jezelf toe tot het openbaar voorlezen en het persoonlijk lezen, het openbaar vermanen en tot persoonlijke aansporingen, tot onderwijzen en het inprenten van de juiste leer'. toevoeging van de vertaler)

We horen veel preken en uitleggingen, maar geen openbare lezingen van de bijbel. Discussiërende bijbelstudie is dat wel. Het is het openbaar voorlezen van de bijbel. Preken en uitleggingen hebben hun plaats, maar DBS (Discussiërende Bijbel Studie) is uitermate geschikt voor groepsinteractie.

De bijbel is geschreven voor gewone mensen. Onlangs kwam de vraag bij me op: "Hadden de schrijvers van de brieven van het nieuwe testament deze bedoeld voor de herders en leiders of waren ze gericht aan de mensen zelf?" Ik ging direct de introducties lezen van elke brief die Paulus schreef om een antwoord te vinden op die vraag. Ik was verbaasd. Ik dacht dat enkele gericht waren aan de kerkleiders, maar wat ik ontdekte raakte me! We hadden net een noodkreet ontvangen vanuit Rusland om literatuur voor bijbelstudie voor de honderden huisgemeenten die daar ontstonden. "Waarom literatuur?" dacht ik, "zij hebben de meest eenvoudige en meest krachtige levensveranderende literatuur ter wereld, de bijbel!" Het nieuwe testament was geschreven aan gewone mensen. Kijk wat ik vond toen ik de introducties van Paulus' brieven las:

'Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus aan alle geliefden Gods, geroepen heiligen, die te Rome zijn.' (Romeinen)

'Paulus, een geroepen apostel van Christus Jezus door de wil van God...aan de gemeente Gods te Corinthe, aan de geheiligden in Christus Jezus, de geroepen heiligen met allen, die overal de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen.' (1 Corinthiërs)

'Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus aan de gemeente Gods, die te Korinthe is, met al de heiligen in geheel Achaje.' (2 Corinthiërs)

'Paulus, een apostel aan de gemeenten van Galatië.' (Galaten)

'Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus, die te Efeze zijn.' (Efeziërs)

'Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen.' (Filippenzen)

Opmerking: dit is de enige brief die ook gericht is aan de leiders van de gemeente, maar ook deze is gericht aan de heiligen, inclusief de leiders.

'Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus aan de heilige en gelovige broeders in Christus te Kolosse.' (Kolossenzen)

' Paulus aan de gemeente van de Thessalonicenzen in God, de Vader, en de Heer Jezus Christus.' (1 en 2 Thessalonicenzen)

Ik ontdekte dat iedere brief geschreven was aan al de mensen van God en niet aan een bepaalde groep van 'geestelijke' die de bedoeling van de brief moesten uitleggen aan de mensen. De brieven waren om uit voor te lezen en dat betekent dat de mensen de inhoud van de brieven moesten kunnen begrijpen. Natuurlijk is er niets mis met de uitleg van moeilijke gedeelten, maar de heilige Geest kan en zal de bedoeling openbaren van het woord van God

aan zijn mensen door zijn mensen. Groepsbijbelstudie en in het bijzonder discussiërende bijbelstudie, is een uitstekende manier om elkaar op te bouwen binnen het Lichaam van Christus.

Het priesterschap van de gelovige

De volgende woorden van de apostel Paulus laten zien dat het nieuwe testament geschreven was voor de gewone christenen. We zijn een 'koninklijk priesterschap' en zijn niet afhankelijk van een 'speciaal' priesterschap om de bijbel te begrijpen.

'Haar dienaar ben ik geworden krachtens de bediening, die mij door God is toevertrouwd, om onder u het woord van God tot zijn volle recht te doen komen, het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar thans geopenbaard aan zijn heiligen. Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.' (Kolossenzen 1:25-27)

Paulus was begaafd om het Woord van God direct aan de mensen te brengen, zelfs de diepste geheimen, omdat deze geheimen nu geopenbaard waren aan de heiligen. Paulus wist dat zijn brieven begrepen konden worden door gewone christenen, hoewel Petrus zei dat sommige dingen die Paulus schreef moeilijk te begrijpen waren (zie 2 Petrus 3:16).

Deze en andere passages maken het duidelijk dat het niet alleen veilig is, maar ook erg praktisch om een groep gewone gelovigen te hebben die samenkomen voor bijbelstudie met niet meer dan de bijbel. Geen commentaren, geen kanttekeningen van anderen, geen experts in de bijbel, geen herders of leraren. Klinkt risicovol? Neem dat risico maar! Paulus deed het en werd de kampioen gemeentestichter van de eeuwen.

Voordelen van discussiërende bijbelstudie

(1) Houd de samenkomst informeel. Laat de gave van leiderschap groeien, maar laat niemand de positie van expert in de bijbel naar zich toetrekken.

(2) In de meeste landen is het nieuwe testament (of tenminste delen ervan) voor de mensen beschikbaar. Het beste bijbelstudiemateriaal is de bijbel zelf.

(3) DBS gaat voorbij aan het idee dat we een ander boek nodig hebben om de bedoeling van de bijbel uit te leggen. Gods Woord spreekt voor zichzelf!

(4) DBS voorkomt de uitgave aan en aanschaf van literatuur. In veel arme landen waar het evangelie ingang vindt, zoals de voormalige Sovjet Unie, zal men blij zijn dat men geen extra kosten heeft door het drukken van bijbelstudiemateriaal.

(5) Door gebruik te maken van de eenvoudige DBS manier, is het eenvoudiger om een huisgemeente te stichten. Hoe eenvoudiger, hoe beter.

(6) BDS maakt ons, om te begrijpen wat we lezen, afhankelijk van de heilige Geest. De groepsaanpak geeft evenwicht en sterkte. Wat de één niet ziet, ziet de ander wel. Als de groep afdwaalt, zal God dat ook openbaren (zie Filippenzen 3:15)

(7) DBS zal het accent terugleggen op de bijbel zelf. Dit zal de bijbel openen voor iedere deelnemer. De meeste christenen weten niet wat er in de bijbel staat. Ze hebben veel over de bijbel gehoord en gelezen, maar lezen weinig de bijbel zelf.

Hoe gaat een discussiërende bijbelstudie in zijn werk?

(1) Begin met gebed dat alles zal zijn tot opbouw.

(2) Het is niet belangrijk dat iedereen een bijbel heeft. Je kunt volstaan met één bijbel die dan wordt doorgegeven aan de volgende voorlezer.

(3) Wijs een leider aan, maar geen leraar.

(4) Lees in een kring. Degene die niet wil lezen laat het overnemen door degene naast hem of haar.

(5) Lees zonder een discussie te forceren. Als er geen vragen zijn of commentaar is, wordt er gewoon verder gelezen.

(6) Men mag invallen waar men wil voor commentaar of vragen.

(7) Blijf bij de les. Discussieer over het gedeelte wat gelezen wordt.

(8) Laat niemand de discussie overheersen.

(9) Wees gevoelig wanneer er een einde aan gemaakt moet worden.

(10) Eindig met een tijd van gebed en aanbidding.

De samenvatting van alles wat we gezegd hebben over DBS is dat het eenvoudig is, veilig en in lijn met de visie dat het Lichaam van Christus zichzelf moet opbouwen. De apostel Petrus zei:

'Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods.' (1 Petrus 4:10)

Bid en bereid je voor op een 'kerkscheuring'

Eén van de meest pijnlijke ervaringen waar iemand door heen kan gaan, is de oude manier van 'kerkscheuring'. Maar het is alleen dan pijnlijk wanneer het niet voorbereid is voor degenen die het aangaan. Als we regelmatige 'scheuringen' voorbereiden en daar samen over bidden, dan is, wanneer het zover is, iedereen blij en gezegend. Elke huisgemeente wordt zwanger geboren. Dat moet onze visie zijn vanaf de eerste dag dat we met een nieuwe 'babykerk' starten. Het is niet de bedoeling om een gebouw te bouwen, te kopen, of te huren waar de groeiende groep in past met nog veel meer mensen. Als we zo groot worden dat we niet meer in een gemiddelde woonkamer passen, moeten twee of drie gezinnen beginnen met een nieuwe huisgemeente in een ander huis. De visie voor verzadigde gemeentestichting is Jezus Christus' aanwezigheid in iedere kleine buurt van elke woonplaats in elk land over de hele wereld. We geloven dat hierdoor de Grote Opdracht van onze Heer Jezus Christus letterlijk vervuld kan worden.

Omhels de stadskerk

Geef geen naam aan je kerk. Het kan een instrument van de vijand worden om te verdelen. Iedereen wil weten wat voor 'soort' christen je bent. Veroordeel niet degenen die namen gebruiken maar als jij het gebruik ervan vermijdt voor jouw groep, zul je de wijsheid daarvan inzien. Namen geven is benoemen. Benoemen is beginnen met groeperingen, met waarderen, met soorten. Denk eens na! Is het dat wat je wilt? Geef het geen andere naam dan wat we in het nieuwe testament terugvinden 'de gemeente die samenkomt in het huis van

Denk eraan dat alles wat van Jezus is, ook van mij is en als jij van Jezus bent, ben jij ook van mij en ik van jou. Dat is ook van toepassing op de kerken. Ik ben lid van iedere kerk die behoort aan Jezus en als jij ook een lid bent van het Lichaam van Jezus Christus, ben jij dat ook. Het is goed om broeders en zusters die deelnemen in andere kerken te bezoeken, hoewel ze het misschien niet in alles met je eens zijn. Jij hebt het ook niet altijd bij het rechte einde!

HOOFDSTUK TWAALF
VRAGEN EN ANTWOORDEN

Hieronder volgen veelgestelde vragen over huisgemeenten.

V. Waarom huisgemeenten?

A. We stichten huisgemeenten om de volgende redenen:

Ons doel is niet een kerk te starten. Ons doel is een beweging van gemeentestichting op gang te brengen. We geloven dat dit het beste kan door ons te richten op de eenvoudigste en meest reproduceerbare manier van gemeentestichting. De huisgemeente voldoet daaraan. We geloven dat het concept van huisgemeenten de beste manier is om herders en leiders te trainen. De eenvoud van kleine gemeenten maakt het gemakkelijk om gemeenten te vermenigvuldigen. God roept zijn mensen op om te breken met tradities en professionalisme en terug te keren naar eenvoud. In de meeste landen is het tegenwoordig de enige manier om een beweging van gemeentestichting op gang te krijgen en te houden. We kunnen geen verzadigde gemeentestichting krijgen als we in termen van traditionele kerken denken. Een huisgemeente is de beste omgeving om het Lichaam aan te sporen zichzelf op te bouwen.

V. Is een huisgemeente niet hetzelfde als een cel(groep) of kring?

A. Het cel- of kringconcept is de wielbenadering (zie hoofdstuk 8) en de huisgemeente is de wingerdbenadering. Een cel of kring van is een deel van een grotere kerk, terwijl een huisgemeente een kerk is die volwaardig functioneert als een kerk, inclusief zaken als dopen, avondmaal, huwelijk, begraven, ect.

V. Hoe kan je in een huisgemeente een volledig gemeenteprogramma ontwikkelen?

A. We geloven dat, wanneer we ons richten op de dingen zoals verwoord in hoofdstuk 10, de Heer ons de mogelijkheden geeft om te voorzien in alle noden van alle individuen en gezinnen die deelnemen. De heilige Geest is in staat om ons te vernieuwen in onze aanpak om noden te vervullen. Sommigen vinden het nodig om deel te zijn van een kerk met de mogelijkheid van diverse programma's. We zijn niet in een wedstrijd met andere kerken verwickeld. We werken samen met hen om de Grote Opdracht te vervullen.

V. Hoe zit het met kinderen? Hebben zij aparte groepen?

A. Sommige huisgemeenten hebben kinderdiensten, apart van jeugd en volwassenen. Sommigen komen samen met alle leeftijden. Het is verrassend dat veel kleine kinderen leren door samen te zijn met de jeugd en volwassenen. Elke gemeente kan de Heer zoeken en vragen hoe met deze dingen om te gaan.

V. Hoe vaak zijn de samenkomsten?

A. Eén of tweemaal per week is normaal, maar dat is een beslissing die door iedere gemeente gemaakt moet worden. Er is niets in de bijbel wat voorschrijft hoe vaak we samen moeten komen.

V. Kom je altijd samen in hetzelfde huis?

A. We worden bijeengehouden door de band van relatie en niet door de ontmoetingsplaats, dus kun je elkaar overal ontmoeten.

V. Hoe kom je aan herders die de gemeente leiden?

A. De juiste kwalificaties voor oudsten (herders) staan op twee plaatsen in het nieuwe testament (Titus 1:6-9 en 1 Timotheüs 5:1-7). God voorziet in veel nederige, oprechte en heilige mannen en vrouwen, ook in onze gemeenten, die bekwaam zijn om een huisgemeente te leiden. De stagiairemethode is de beste methode om herders en leiders te trainen. Er is nooit een betere methode geweest en er zal nooit een betere zijn!

V. Hoe wordt een nieuwe huisgemeente uit een bestaande geboren?

A. Dit is een onderdeel van de training van een oudste. Hij geeft een gebied en de opdracht om een nieuwe huisgemeente te starten. In de meeste gevallen zoekt hij tenminste één of twee koppels die hem kunnen helpen bij het starten. Ideaal is natuurlijk als iemand uit die koppels een herder-in-opleiding is, waardoor er vanaf het begin de visie voor

gemeentestichting aanwezig is . Een kleine huisgemeente kan twee of drie koppels uitzenden om elk jaar een nieuwe gemeente te starten.

V. Suggereert u dat alle kerken huisgemeenten zouden moeten worden?

A. Het is niet ons doel om iets van God af te breken. We zijn er om andere gemeenten te zegenen en te helpen in elke woonplaats, groot of klein, interkerkelijk of niet. Wat we willen laten zien is een eenvoudige, maar bijbelse manier van gemeente-zijn en waarvan door de eeuwen heen gebleken is, dat het een effectieve manier is. God roept niet iedereen op om het zo te doen, want het Lichaam van Jezus Christus is verbazingwekkend veelzijdig en flexibel in zijn vele vormen en is niet gebonden aan voorgeschreven regels over hoe het allemaal zou moeten.

V. Moeten huisgemeenten deel uitmaken van een denominatie?

A. Elke huisgemeente in elke woonplaats is onderdeel van de kerk, het Lichaam van Christus in die woonplaats. Een huisgemeente kan en mag onderdeel zijn van een denominatie, maar de banden met die denominatie mogen nooit de plaats innemen van de relatie en verplichtingen die een (huis)gemeente heeft met het (plaatselijke) Lichaam van Christus of dat (ver)hinderen. De grootste uitdaging voor elke kerk is de eenheid te bewaren binnen het (plaatselijke) Lichaam van Christus, waar ook ter wereld.

Er zijn nog vele andere vragen die gesteld kunnen worden over huisgemeenten, maar de belangrijkste moet zijn:

"Heer, wilt u dat ik deelneem aan de Grote Opdracht door mee te werken aan vermenigvuldiging van huisgemeenten in mijn eigen woonplaats en in de wereld?"

Er zijn verschillende manieren om gemeenten te stichten en daarmee het Koninkrijk van God in deze wereld uit te breiden. We accepteren dat en hebben geen kritiek op christenen die dat doen. Het is mijn doel om hiermee een aansporing te geven om huisgemeenten te stichten en tegen u, die dit leest, te zeggen: 'KOM OVER EN HELP ONS!'. We zien uit naar vermenigvuldiging van huisgemeenten in elk land en bevolkingsgroep opdat 'berouw en vergeving van zonden in Zijn naam aan alle volken wordt verkondigd'.

SUMMARY

It is my firm belief that by the year 2000, there will be a house church movement in every country on earth. I believe it is the only way we will see the fulfilment of the Great Commission by the year 2000, or by any date thereafter. It is already beginning to happen. God is speaking THE CHURCH IN THE HOUSE to people everywhere. The ground work has been laid over the past 25 years through what has happened worldwide in the broad acceptance of the cell group movement.

Not so long ago it was highly questionable to start a house group of any kind outside the church buildings themselves for fear that it would draw people away from the "church." Now these groups are seen as very desirable as a means of church growth. But God is calling us to take a further step and recognize that we can actually have a church, in the fullest sense of the word, in a house.

Some of the largest congregations in the world today had their beginning in a house. When did it become a church? Was it a church when it had ten people and met in a house? or when it had a thousand people and met in a specially designed building called a "church"? The answer is obvious. It was a church when it began in the house and if it had continued to meet in a house, it would have continued to be a church.

God is stirring and shaking our present church structures and bringing us back to basics. Much of what we now have come to think of as essential is not really essential at all. When we look at the simplicity of the New Testament church and compare it with the institutionalised church of our day we see little, if any, resemblance at all. The church in some countries looks more like a corporation. Denominational hierarchies consisting of huge networks that, in many cases, are ruled over along political lines rather than through God-ordained spiritual authority. This has caused immeasurable grief and division for hundreds of years.

May God give us the insight, the humility, and the grace to admit how far we have strayed from the simplicity and the purity of the New Testament church and return to it in of brokenness and repentance.

ABOUT THE AUTHOR

Robert Fitts was born and raised in Texas. He received Jesus as his personal Saviour at the age of eleven in a small tent meeting in Chester, Arkansas. In 1952, after six years of living in a spiritual desert, he entered into a life of commitment and growth at the age of 17 while living in San Angelo, Texas.

World missionary evangelism has been on Bob's heart since the age of 17 when he read the life of David Brainard and the life of Adoniram Judson, pioneer missionaries of early America .

Robert has had more than 45 years experience in the ministry, serving as pastor, teacher, missionary, evangelist, children's worker, and writer. In 1970 he founded Outreach Fellowship International, a mission with a vision to train and send outreach teams into other countries to conduct evangelistic crusades and plant churches. OFI works closely with other missionary organizations such as International Crusades and Radio Evangelism, Youth With A Mission, United States Center For World Mission, and DAWN MINISTRIES to help fulfil the Great Commission.

Robert lives in Kona, Hawaii with his wife Joni. They have seven children and fifteen grandchildren.

Robert Fitts Ministries

76-6309 Haku Place

Kailua-Kona, HI 96740

USA

Phone: 808-334-9682/Fax: 808-334-9673

e-mail: RobertJoni@aol.com

BIBLIOGRAPHY

- Allen, Roland *MISSIONARY METHODS: ST. PAUL'S OR OURS*, Moody Press, Chicago, IL 1956.
- Banks, Robert *GOING TO CHURCH IN THE FIRST CENTURY*, The SeedSowers, P.O. Box 3368, Auburn, ME 04212, 1980.
- Banks, Robert *PAUL'S IDEA OF COMMUNITY*, Eerdmans, Grand Rapids, MI 49506 1979.
- Broadbent, E.H. *THE PILGRIM CHURCH*, Pickering and Inglis Ltd., London, England, 1931.
- Brunner, Emil *THE MISUNDERSTANDING OF THE CHURCH*, Lutterworth Press, London, 1952.
- Clark, Steve *PATTERNS OF CHRISTIAN COMMUNITY*, Servant Books
- Coleman, Robert E. *THE MASTER PLAN OF EVANGELISM*, Fleming H. Revell, Old Tappan, NJ 07675, 1963
- Ellison, H.L. *HOUSEHOLD CHURCH*, Paternoster Press 1963.
- Girard, Robert C. *BRETHREN HANG LOOSE*, Zondervan, Grand Rapids MI 49506.
- Hadway, Dubose, and Wright, *HOME CELL GROUPS AND HOUSE CHURCHES*, Broadman Press, Nashville, TN, 1987.
- Hay, Alexander R. *NEW TESTAMENT ORDER*, New Testament Missionary Union, Audubon, NJ 1947.
- Krupp, Nate *NEW WINE SKINS*, Preparing the Way Publishers, Salem, OR, 9730